

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Јединствена Србија
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ подносим следећи:

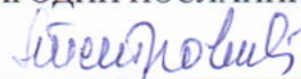
АМАНДМАН

У члану 31. став 12. Предлога закона реч: „пет” замењује се речју: „десет”.

Образложење

Амандманом се предлаже да се продужи рок чувања података у евиденцијама и Централној евиденцији о случајевима насиља у породици са пет на десет година, из разлога што је тај рок примеренији, а у циљу сузбијања понављања случајева насиља у породици од стране истог лица.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Петар Петровић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

11/20

Орг.јед.	Број	Прилог	Бројности
01	560-2675		16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Доста је било

15. новембар 2016. год.

Београд

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас, да се у Амандману III на члан 16. Предлога закона о спречавању насиља у породици, који сам поднела дана 15.11.2016.године заведен под бројем 01 560-2675/16, поткрала техничка грешка те овим путем вршим исправку тако да поднети Амандман гласи:

АМАНДМАН

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 19. мења се став 1. тако да гласи:

"Основни јавни тужилац и лице коме је изречена хитна мера могу против решења основног суда поднети жалбу вишем суду, у року од три дана од дана пријема решења, а преко основног суда који је донео решење."

Образложење

Предложеним изменама овог члана отклања се груба омашка у Предлогу закона, где су надлежности које припадају основном јавном тужиоцу приписане вишем јавном тужиоцу.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА:

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Народни посланик Горица Гајић
15. новембар 2016. Године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

15 30

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16	5/16	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, обавештавам Вас да повлачим амандмане на предлог Закона о спречавању насиља у породици , који је поднела Влада Републике Србије (број 5650-2675/16 од 31..10.2016. година) које сам поднела 14.11. 2016. Године у 11.50 под бројем 560-2675/16.

народна посланица
Горица Гајић

G. Gajic

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Народни посланик Горица Гајић
15. новембар 2016. Године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

15 30

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, подносим исправку амандмана на предлог Закона о спречавању насиља у породици, који је поднела Влада Републике Србије (број 5650-2675/16 од 31.10.2016. година) а који сам поднела 15.11. 2016. Године у 09. 45 под бројем 560-2675/16, тако да исправка гласи

АМАНДМАН XX

„ После члана 35, додаје се члан 35 а који гласи "Сматраће се да је учинио тежу повреду радне обавезе ко не поступи у складу са одредбама овог закона. Дисциплински поступци водиће се у складу са правилницима о раду сваког државног органа и организације која има надлежност за поступање у складу са овим законом."

Образложење

Прелогом закона предвиђена је прекршајна казна у члану 35 само за „одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2)". Имајући у виду да овај закон уређује читав низ поступака државних органа (нпр.обавезу именовања и специјализоване обуке стручњака, обавезу одржавања састанака за разматрање свих пријављених случајева насиља у породици, обавезу израде индивидуалног плана заштите, обавезу вођења евиденције и уноса података у електронску централну евиденцију, и слично), без чијег спровођења није могућа примена Закона, мишљења смо да је нужно да се посебним чланом регулише питање дисциплинске одговорности, тако да се непоступање у складу са одредбама овог Закона сматра тежом повредом радне обавезе. Без овакве одредбе, Закон нема обавезујућу снагу (већина организацијских мера о сарадњи већ постоји о Општем и посебним протоколима о поступању надлежних служби, али се ове мере актуелно не примењују и нема никакве последице за то).

народна посланица
Горица Гајић

G. Gajić

ПРИМЉЕНО: 17. 11. 2016

10¹⁵
16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
17. новембар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Бројности
01	560-2675		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Достављам исправку амандмана који сам поднео на члан 35. **ПРЕДЛОГА
ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ.**

Амандман треба да гласи:

А М А Н Д М А Н

У члану 35. Предлога после става 2. додају се нови ставови 3. и 4. који гласе:

„Новчаном казном од 30.000 динара до 150.000 динара казниће се за прекршај:

1) надлежни полицијски службеници који примењују овај закон, а који без оправданог разлога не заврше специјализовану обуку према програму који донесе Правосудна академија из чл. 27. овог закона;

2) надлежни полицијски службеник који не донесе решење о хитној мери учиниоцу насиља а после процене ризика је установио непосредну опасност од насиља у породици (чл. 16. ст. 1. у вези чл. 14. ст. 1.);

3) одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2). “

Став 3. постаје став 5.

Образложење

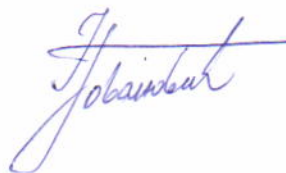
У чл. 35. Предлога закона о спречавању насиља у породици предвиђено је кажњавање само за изостанак пријављивања сваког сазнања о насиљу, а није предвиђена било каква санкција за непримењивање осталих мера, дужности и обавеза из овог закона. Без нормирања казни сходном применом Закона о

прекршајима за руководиоце државних органа и установа као и саме државне органе и установе, предложени закон би изгубио смисао јер не би имао запрећену казну за повреде обавеза и дужности и свео би се на препоруке. Императивне одредбе овог закона морају имати заштиту империума у виду адекватних санкција за њихово непоштовање.

С обзиром да новчаним кажњавањем по одредбама Закона о прекршајима не могу бити санкционисани, односно кажњени, носиоци правосудних функција, јер би се на тај начин вршио утицај на правосудни систем, неопходно је да се мере и санкције примене према другим учесницима поступка који не примењују одредбе овог закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

ПРИМЉЕНО: 18. 11. 2016

907

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	500-2675		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за правосуђе, државну
управу и локалну самоуправу
18. новембар 2016. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 157. став 6. и члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), на **Предлог закона о спречавању насиља у породици**, који је поднела Влада, Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу подноси:

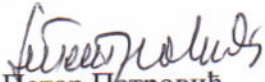
АМАНДМАН

У члану 13. ст. 1. и 2, члану 14. ст. 1. и 2. и члану 16. став 1. Предлога закона речи: „полицијска станица” у одређеном падежу, замењују се речима: „надлежна организациона јединица полиције” у одговарајућем падежу.

Образложење

Имајући у виду одређену унутрашњу организациону структуру Министарства унутрашњих послова, која је установљена законом и подзаконским актима, измена која се амандманом предлаже подразумева да полицијски службеници могу довести могућег учиниоца насиља у породици у било коју надлежну организациону јединицу полиције, а не само полицијску станицу (нпр. полицијске станице не постоје у општинама у којима се налазе седишта подручних полицијских управа, осим Полицијске управе за град Београд).

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА

Петар Петровић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за правосуђе, државну
управу и локалну самоуправу
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 23. 11. 2013

Орг. јед.	Број	ПРЕДЛОГ	РЕШЕЊЕ
01	560-2013		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 165. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу подноси на **Предлог закона о спречавању насиља у породици, следећи**

АМАНДМАН

У члану 13. став 3. Предлога закона речи: „полицијској станици”, замењују се речима: „надлежној организационој јединици полиције”.

Образложење

Предложеним амандманом врши се усклађивање усвојених амандмана, које су на члан 13. Предлога закона о спречавању насиља у породици поднели Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и заједно народни посланици Божидар Делић, Вјерица Радета и Зоран Красић, међусобно и њихово усклађивање са Предлогом закона.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА

Петар Петровић
Петар Петровић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

04/12

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици, подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици, у члану 1. став 2. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрам да овај закон мора да се примењује и на малолетна лица која учине насиље у породици, посебно када је у питању координација служби у спречавању и заштити жртава.

А М А Н Д М А Н II

У члану 4. став 1. тачка 7) мења се и гласи:

„7) сексуално узнемиравање (члан 182а Кривичног законика);“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет ради усклађивања са предложеним амандманом на члан 15. Предлога закона о изменама и допунама Кривичног закона.

А М А Н Д М А Н III

Члан 13. мења се и гласи:

„Члан 13.

Полицијски службеници дужни су да одмах обавесте надлежног полицијског службеника о сваком пријављеном догађају насиља у породици или сумњи на непосредну опасност од насиља, без обзира како су за то сазнали. По налогу надлежног полицијског службеника или заменика тужиоца, дужни су да доведу могућег учиниоца у полицијску станицу.

Задржавање могућег учиниоца у полицијској станици ради доношења одлуке о изрицању или не изрицању хитне мере заштите од стране надлежног полицијског службеника може трајати најдуже осам часова.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрам да је неопходно изменити став 1. из разлога што решење предвиђено Предлогом закона даје већа овлашћења полицијским службеницима полицијске патроле да одлуче да ли ће могућег учиниоца довести у полицијску станицу, него специјализованом полицијском службенику или специјализованом тужиоцу.

Сматрам да у ставу 2. Предлога закона није прецизно одређено на шта се односи задржавање од најдуже осам часова.

А М А Н Д М А Н I V

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

Надлежни полицијски службеник је дужан да могућем учиниоцу који је доведен у полицијску станицу пружи прилику да се изјасни о свим битним чињеницама, да прикупи потребна обавештења од других полицијских службеника, одмах процени ризик непосредне опасности од насиља у породици (у даљем тексту: процена ризика) и да, под условима одређеним овим законом (члан 16. став 1.), изрекне хитну меру за спречавање насиља у породици (у даљем тексту: хитна мера).

Надлежни полицијски службеник хитну меру може донети и без довођења могућег учиниоца у полицијску станицу, уколико се налази на месту где је догађај пријављен или уколико се могући учинилац противи довођењу у полицијску станицу.

Надлежни полицијски службеник је дужан, да о пријављеном догађају одмах обавести стручног радника центра за социјални рад, како би стручни радник предузео мере из своје надлежности.“

О б р а з л о ж е њ е

Измена члана 14. става 1. Предлога закона је у складу са чланом 7. Предлога закона, с тим да предлажем да уместо речи „мора“ стоји реч „је дужан“.

Сматрам да предложени став 2. понавља већ раније написано, а да су остале нерегулисане ситуације које се могу догодити у пракси да могући учинилац одбија долазак. Стога сматрам да би било неопходно прописати да специјализовани полицијски службеник може да изађе на место догађаја, у ком случају би имао овлашћење да и без довођења могућег учиниоца у полицијску станицу изрекне хитну меру.

Сматрам да предложена формулација става 3. Предлога закона не одговара одговорностима које стручни радник органа старатељства има у складу са Законом о социјалној заштити, те је стога предложена оваква формулација овог става.

А М А Н Д М А Н V

Члан 15. мења се и гласи:

„Члан 15.

Ризик од понављања насиља се процењује на основу свих доступних информација о пријављеном догађају.

Процену ризика је потребно обавити што пре након пријема пријаве о догађају насиља у породици и потребно ју је обавити након сваке нове пријаве насиља у породици.

Сваки државни орган у коме се именују особе које су специјализоване за поступање у случајевима насиља у породици, дужни су да процене ризик у складу са општим и посебним протоколима за поступање.

При процени ризика нарочито се води рачуна о томе да ли је могући учинилац раније или непосредно пре процене ризика учинио насиље и да ли је спреман да га понови, да ли је претио убиством или самоубиством, поседује ли оружје, да ли је ментално болестан или злоупотребљава психоактивне супстанце,

да ли постоји сукоб око старатељства над дететом или око начина одржавања личних односа детета и родитеља који је могући учинилац, да ли је могућем учиниоцу изречена хитна мера или одређена мера заштите од насиља у породици, да ли жртва доживљава страх и како она процењује ризик од насиља.

Надлежни полицијски службеник одмах доставља сва доступна обавештења о пријављеном догађају насиља у породици или сумњи на непосредну опасност од насиља и процену ризика заменику јавног тужиоца који поступа на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, и стручном раднику центра за социјални рад.“

О б р а з л о ж е њ е

Изменом става 1. Предлога закона и увођењем нових ст. 2. и 3. сматрам да је потребно прецизније дефинисати начин на који се процена ризика врши. Такође, у досадашњем ставу 2. који је постао став 4. при процени ризика нарочито је потребно водити рачуна да учинилац није починио никакво насиље.

Такође, сматрам да је специјализовани полицијски службеник дужан да о свим прикупљеним информацијама о догађају одмах проследи специјализованом јавном тужиоцу и стручном раднику органа старатељства, те је сходно томе предложена измена постојећег става 3. кји је постао став 5.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 16. мења се и гласи:

„Члан 16.

Ако установи непосредну опасност од насиља у породици, а заменик тужиоца не наложи мере у складу са Закоником о кривичном поступку, надлежни полицијски службеник доноси наређење којим изриче хитну меру учиниоцу (члан 14. став 1).

Хитне мере су: мера привременог удаљења из стана и мера привремене забране контактирања и приласка жртви насиља.

Хитне мере не могу бити изречене малолетном лицу.

Наређењем могу да се изрекну обе хитне мере.

Наређење садржи: назив органа који је доноси, податке о лицу коме се изриче хитна мера, податке о лицу или лицима у односу на које се изриче мера, врсту хитне мере која се изриче и њено трајање, дан и сат изрицања хитне мере, обавезу лица коме је изречена хитна мера да се по њеном истеку јави полицијском службенику који је изрекао и последице пропуштања овог јављања, као и запрећене санкције у случају кршења мере.

Уколико је изречена мера привременог удаљења из стана, у наређењу се констатује да су од лица коме се изриче мера узети кључеви од стана који ће бити враћени након истека мере, да је лицу омогућено да узме своје личне ствари и да је лице обавештено о могућностима привременог смештаја уколико нема где да борави током трајања мере.

Наређење се уручује лицу коме је хитна мера изречена. Ако оно одбије пријем наређења, надлежни полицијски службеник саставља о томе белешку, чиме се сматра да је наређење уручено.

Уколико лице коме је изречена мера привременог удаљења из стана одбија да преда кључеве од стана, то ће се сматрати кршењем мере из чл. 35. ст. 1 овог закона.

Надлежни полицијски службеник доставља наређење, одмах после њеног уручења, заменику јавног тужиоца и стручном раднику центра за социјални рад који поступају на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве и групи за координацију и сарадњу.

Надлежни полицијски службеник је дужан да о изреченој мери одмах обавести жртву насиља, омогући јој да добије копију наређења и предочи јој број телефона на који ће моћи да без одлагања пријави свако кршење мере од стране лица коме је хитна мера изречена.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрам да је члан 16. Предлога закона од суштинске важности за примену овог закона, али га је предлагач оставио недореченог и није предвидео решење за ситуације са којима ће се суочавати специјализовани полицијски службеник.

Ставом 1. члана 16. Предлога закона важно је истаћи да ће специјализовани полицијски службеник разматрати изрицање ове мере у ситуацијама у којима специјализовани заменик јавног тужиоца не буде применио мере у складу са Закоником о кривичном поступку. То значи да ће се мере изрицати онда када

нема или још увек нема елемената за кривично гоњење, а процена ризика указује да ће се насиље поновити.

Измене става 2. Предлога закона су више терминолошке, а додат је став 3. који јасно прописује да се хитне мере не могу изрећи малолетним лицима.

Сматрам да у постојећем ставу 4. треба додати да наредба мора да садржи податке о лицу или лицима у односу на које се доноси мера, као и последице пропуштања или кршења мере од стране могућег учиниоца. Уколико ови подаци не би били садржани у наредби, сматрам да наредба не би била извршива.

Предлог за нови став 6. је настао из потребе да се детаљније пропише процедура код изрицања мере удаљења из стана, у којој је наглашено да је специјализовани полицијски службеник дужан да лицу у односу на кога је мера изречена узме кључеве од стана, омогући му да узме своје личне ствари и предочи му могућности јефтиног смештаја.

Предлог за нови став 8. регулише ситуацију која може да се јави у пракси да лице коме је изречена мера удаљења из стана одбија да преда кључеве.

Изменама постојећег става 6. Предлога закона прецизније је уређено да је специјализовани полицијски службеник дужан да меру достави специјализованом заменику јавног тужиоца и специјализованом стручном раднику органа старатељства.

Предлог за нови став 10. је настао као потреба да се још један пропуст предлагача регулише тако да се избегне свака могућност да могући учинилац настави да чини насиље.

А М А Н Д М А Н VII

После члана 16. годају се назив члана и члан 16а који гласе:

„Поступање у случају неизрицања хитне мере

Члан 16а

У случају да надлежни полицијски службеник одлучи да нема основа за изрицање наредбе о хитној мери, дужан је да о својој одлуци обавести заменика јавног тужиоца, стручног радника центра за социјални рад који поступају на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, групу за координацију и сарадњу, могућег учиниоца и жртву.

Уколико надлежни полицијски службеник не изрекне хитну меру, заменик јавног тужиоца може да му нареди да након прикупљања додатних обавештења и доказа, поново процени ризик и размотри да ли су испуњени услови за изрицање хитне мере.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрам да је предлагач пропустио да регулише на који начин поступа полицијски службеник у ситуацији када сматра да нема основа за изрицање хитне мере, што је предмет става 1. овог члана.

Предложеним ставом 2. даје се овлашћење јавном тужиоцу да, по његовој наредби, полицијски службеник поново размотри случај.

А М А Н Д М А Н VIII

Члан 18. мења се и гласи:

„Члан 18.

Предлог да се хитна мера продужи подноси се основном суду на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, а о предлогу одлучује судија појединац.

Суд ће донети Решење о продужавању хитне мере, у року од 24 сата од сата пријема предлога, без одржавања рочишта, на основу доказа који су приложени уз предлог.

Уколико на основу приложених доказа суд буде сматрао да нема основа за продужење мере, решењем ће одбити предлог као неоснован.

Суд је дужан да решење одмах по доношењу достави надлежном полицијском службенику, који је дужан да решење уручи могућем учиниоцу у складу са ставом 4. члана 16. овог Закона и потврду о уручењу достави суду.

Уколико се могући учинилац лично не јави надлежном полицијском службенику у складу са чланом 16. став 4. овог Закона, сматраће се да му је решење уредно уручено, о чему ће надлежани полицијски службеник сачинити забелешку.

Суд је дужан да решење одмах по доношењу достави заменику јавног тужиоца, који је дужан да копију решења достави стручном раднику центра за социјални рад, групи за координацију и сарадњу и жртви.“

Образложење

Сматрам да је код поступања суда предлагач у ст. 2. и 3. изоставио да прецизира врсту судске одлуке којом се продужава хитна мера или одбија предлог као неоснован.

Предложеним ставом 4. предвиђен је начин на који се та продужена хитна мера доставља могућем учиниоцу, док је ставом 5. предвиђено решење за ситуацију ако се могући учинилац није одазвао надлежном полицијском службенику.

Сматрам да је неопходно уредити доставу решења суда свих учесницима у поступку, међу које спада и жртва.

АМАНДМАН IX

У члану 19. став 1. мења се и гласи:

„Лице коме је изречена хитна мера, може против решења основног суда поднети жалбу вишем суду у року од три дана од дана пријема решења, преко основног суда који је донео решење.“

Став 6. мења се и гласи:

„На поступак одлучивања о продужавању хитне мере сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак, ако овим законом није другачије одређено.“

Образложење

Није јасно због чега је предлагач дао Вишем јавном тужиоцу могућност да се жали на одлуку суда о продужењу хитне мере коју је тражио основни јавни тужилац.

Ставом 6. је прописан цео поступак за продужење хитне мере који поступак више личи на ванпарнични него на парнични поступак. Нема рочишта, уручења,

одлука се доноси само на основу предлога и доказа уз предлог, и уколико би овакво решење остало могло би доћи до многих проблема у пракси.

А М А Н Д М А Н Х

У члану 20. ст. 3. и 4. бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Садржај из члана 20. става 3. Предлога закона предложен је да буде део члана 16.

Став 4. је преписан из Породичног закона, али таква одредба неће имати своју примену по овом закону због тога што ће се хитне мере издавати у ситуацијама у којима није одређено задржавање или притвор.

А М А Н Д М А Н Х I

Члан 31. мења се и гласи:

„Члан 31.

Надлежна полицијска управа води евиденције о пријављеним случајевима насиља у породици, о свим предузетим мерама из надлежности полиције, о изрицању и извршењу хитних мера и извршењу мера заштите од насиља у породици.

Евиденција полицијске управе садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, прикупљене изјаве, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације ;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и

др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама из надлежности полиције и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика и називе органа којима је процена ризика достављена;

7) податке о изрицању хитних мера (датум и број наређења о изрицању хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме се мере изричу);

8) податке о продужењу и извршењу хитних мера (број и датум решења основног суда о продужењу хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме су мере изречене, подаци о извршењу хитних мера);

9) податке о извршењу мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према коме су мере изречене, подаци о извршењу мера заштите).

Основни суд води евиденцију о својим одлукама о предлозима за продужење хитних мера, о предузетим радњама и одређеним мерама заштите од насиља у породици, о предузетим радњама суда у кривичном поступку.

Евиденција основног суда садржи:

1) личне податке о лицу коме је продужена хитна мера (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.)

2) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

3) податке о раније предузетим радњама суда у кривичном поступку;

4) податке о раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

Евиденција основног суда о предлозима за продужење хитних мера садржи:

5) број и датум решења којим је продужена хитна мера, врста мере, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима је мера одређена;

6) број и датум решења којим је одбијен предлог да се продужи хитна мера;

7) податке о жалби против решења донетог о предлогу за продужење хитних мера;

8) податке о одлуци донетој по жалби.

Евиденција основног суда о одређеним мерама заштите од насиља у породици садржи:

1) податке о одлуци суда о одређивању мера заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и њено трајање, према којим лицима је мера одређена);

3) податке о жалби на одлуку суда о одређивању мера заштите од насиља у породици;

4) податке о одлуци донетој по жалби;

5) податке о продужењу, односно престанку мера заштите од насиља у породици.

Основно јавно тужилаштво води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама тужилаштва, о предлозима за продужење хитних мера и захтевима за одређивање мера заштите од насиља у породици.

Евиденција основног јавног тужилаштва садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама тужилаштва и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика;

7) податке о продужењу хитних мера (датум и број предлога за продужење хитних мера, врста мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима се предлажу хитне мере, назив суда којем је предложено продужење хитних мера);

8) податке о одлуци суда по предлогу јавног тужиоца (датум и број решења, врсте мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима су продужене хитне мере, или решење о одбијању предлога као неоснованог);

9) податке о жалби против решења којим је одбијен предлог да се продуже хитне мере и подаци о одлуци донетој по жалби;

10) податке о подношењу тужбе за одређивање мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према којим лицима се тражи мера заштите, назив суда којем је поднета тужба за мере заштите);

11) податке о одлуци суда поводом тужбе за одређивање мере заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и трајање мере, према којим лицима су одређене мере заштите);

12) подаци о жалби на пресуду суду којом нису одређене мере заштите од насиља у породици и подаци о одлуци донетој по жалби;

6) податке о продужењу и престанку мере заштите од насиља у породици.

Надлежни центар за социјални рад води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и примени индивидуалних планова заштите и подршке жртви.

Евиденција центра за социјални рад садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о индивидуалном плану заштите и подршке за све идентификоване жртве насиља у породици;

7) податке о планираним мерама заштите за све идентификоване жртве насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;

8) податке о планираним мерама подршке за све идентификоване жртве насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;

9) податке о плану праћења и начину процене делотворности планираних и предузетих мера.

Евиденције полицијских управа, основних судова, основних јавних тужилаштва и центара за социјални рад воде се у електронском облику и чине Централну евиденцију о случајевима насиља у породици (у даљем тексту: Централна евиденција), коју води Републичко јавно тужилаштво.

Подаци могу да се унесу у Централну евиденцију само уз коришћење одговарајућих заштићених приступних шифри.“

Образложење

Садржај евиденције коју је предложило Министарство правде није обухватала све податке које ГРЕВИО Комитет тражи приликом извештавања.

АМАНДМАН XII

У члану 35. став 1. мења се и гласи:

„Казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај лице које прекрши хитну меру која му је изречена или продужена.“

Образложење

Мере заштите од насиља у породици доноси суд (у складу са одредбама Породичног закона), на период до годину дана, након спровођења доказног поступка и саслушања странака. За разлику од тога, хитне мере заштите доноси надлежни полицијски службеник на 48 сати, а продужавају се на предлог тужиоца, од стране суда, на 30 дана, без одржавања рочишта и без саслушања странака. Неприхватљиво је да мере заштите буду санкционисане истом прекршајном санкцијом као хитне мере које ће трајати само месец дана. Кршење мера заштите изречених у складу са Породичним законом сада је кривично дело, за које апсолутна застарелост наступа након шест година. Уколико би се кршење мера заштите сматрало прекршајем, застарелост прекршајног гоњења би наступила након две године.

Министарство правде није доставило статистичке податке којима би показало како је кривично гоњење за кршење мере заштите неделотворно, а како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици делотворнији.

Искуство показује како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици углавном застаревали.

А М А Н Д М А Н Х И ІІІ

После члана 35. додају се назив члана и члан 35а који гласе:

„Дисциплинска одговорност

Члан 35а

Сматраће се да је учинио тежу повреду радне обавезе ко не поступи у складу са одредбама овог закона.

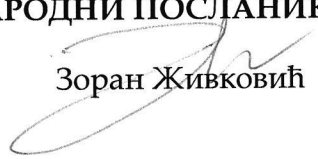
Дисциплински поступци водиће се у складу са правилницима о раду сваког државног органа и организације која има надлежност за поступање у складу са овим законом.“

О б р а з л о ж е њ е

Имајући у виду да овај закон уређује читав низ поступака државних органа (нпр. обавезу именовања и специјализоване обуке стручњака, обавезу одржавања састанака за разматрање свих пријављених случајева насиља у породици, обавезу израде индивидуалног плана заштите, обавезу вођења евиденције и уноса података у електронску централну евиденцију, и слично), без чијег спровођења није могућа примена Закона, нужно је да се посебним чланом регулише питање дисциплинске одговорности, тако да се не поступање у складу са одредбама овог Закона сматра тежом повредом радне обавезе. Без овакве одредбе, Закон нема обавезујућу снагу (већина организацијских мера о сарадњи већ постоји о Општем и посебним протоколима о поступању надлежних служби, али се ове мере актуелно не примењују и нема никакве последице за то).

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Зоран Живковић

ПРИМЉЕНО: 10. 11. 2016

1518

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
11. новембар 2016. год.
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560 - 2675	16	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици, подносимо амандмане:

I АМАНДМАН

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 3. став 3. мења се и гласи:

“Насиље у породици, у смислу овог закона, јесте понашање које угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство и изражава се као акт физичког, сексуалног и психичког насиља или економског насиља учиниоца према лицу са којим се учинилац налази у садашњем или ранијем брачном стању или ванбрачној заједници или партнерском односу или лицу са којим је био или је још увек у емотивној или сексуалној вези, односно са којим има заједничко дете или је дете на путу да буде рођено иако никада нису живели у истом породичном домаћинству или према лицу са којим је крвни сродник у правој линији, а у побочној линији до другог степена или са којим је сродник по тазбини до другог степена или коме је усвојитељ, усвојеник, храњеник или хранитељ или према другом лицу са којим живи или је живео у заједничком домаћинству.”

Образложење

Предлагач је у формулацији става 3. члан 3. Предлога закона пропустио пре свега да дефинише шта представља породично насиље на који начин је уместо идентификовања појма прешао на описивање радље насиља што је увело конфузију у члану 3. иако је у

самом називу члана одређено да исти одређује појам “насиља у породици”. Ова измена је нужна како би се направила дистинкција између појма и радње насиља у породици. Надаље, нејасно је због чега је Предлагач уже дефинисао однос између учиниоца и жртве. Породични закон у члану 197. шире дефинише појам односа између учиниоца и жртве, а са циљем обухватања ширег круга лица која могу бити жртве. Овај део измене става 3. члана 3. је неопходан да не би из законске дефиниције испала лица која су била или јесу у емотивној или сексуалној вези без обзира на постојање заједнице домаћинства, као и због лица која имају заједничко дете или је дете на путу без обзира на постојање заједнице живота.

II А М А Н Д М А Н

У члану 4. у ставу 1. после тачке 18) додају се нове тачке 19);20);21) и 22) које гласе:

- “19) Сакаћење женског полног органа (члан 121а Кривичног законика)
- 20) Принудно закључење брака (члан 187а Кривичног законика)
- 21) Одузимање малолетног детета (члан 191. Кривичног законика)
- 22) Непријављивање припремања кривичног дела (члан 331. Кривичног законика)”

О б р а з л о ж е њ е

Предлогом закона о спречавању насиља у породици у члану 4. став 1. предвиђа се сарадња у спречавању насиља у породици у кривичним поступцима за поједина кривична дела таксативно, а за остала кривична дела предвиђа се сарадња генералном одредбом тачке 18. истог става и члана Предлога закона. Обзиром да је Предлагач закона предвидео сарадњу само за једно кривично дело које је предложено у Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног закона и то за дело прописано одредбом члана 138а. Предлога закона о изменама и допунама Кривичног закона, нејасно је зашто предлагач Предлог закона о спречавању насиља у породици није посебно предвидео сарадњу и за кривична дела из чланова 121а и 187а Предлога закона о изменама и допунама Кривичног закона обзиром да предметна кривична дела имају као објект заштите управо она добра која могу бити угрожена радњама породичног насиља, а која предлагач управо предлаже да неутралише одредбама предметног Предлога закона. Такође, из истих разлога нејасно је зашто предлагач није предложио посебну сарадњу и за кривично дело из члана 191 Кривичног законика посебно са разлога што одузимање малолетног детета може бити последица радње породичног насиља. Посебно, имајући у виду одредбу члана 12. Предлог закона о спречавању насиља у породици која предвиђа обавезу пријављивања и препознавања

насиља у породици морало би се посебно предвиди сарадња и у вези са непријављивање припремања кривичног дела и то управо оних које предлагач и предлаже као дела у вези са којима се успоставља посебна сарадња.

III А М А Н Д М А Н

У члану 10. после става 1. додаје се нови став који гласи:

“Руководилац сваког центра за социјални рад одредђује међу запосленима који су завршили специјализовану обуку да помажу у спречавању насиља у породици и пружају подршку жртвама насиља.”

Образложење

Приликом одређивања надлежних органа и установа за спречавање насиља у породици и пружања заштите и подршке жртвама насиља Предлагач предвиђа специјалну обуку свих органа који поступају односно полицијских службеника, заменика јавног тужиоца, као и судије судова опште надлежности и прекршајних судова, а да је при том изоставио да предвиди специјалну обуку запослених у центру за социјални рад (у даљем тексту: центар). Не постоји наиме оправдање да се предпоставља квалификација и стручност запослених у центру и да се искључују из обуке која је предвиђена за остале органе. За спречавање насиља и пружање подршке и заштите жртвама потребан је један нов квалитет знања који би морао да буде пружен и запосленима у центру.

IV А М А Н Д М А Н

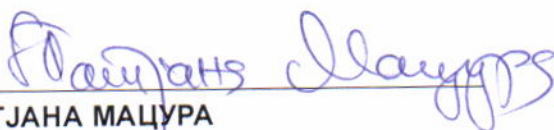
У члану 12. мења се став 3. који гласи:

“Надлежни државни органи и центри за социјални рад (чл.7 - 10) дужни су да у оквиру својих редовних послова поступају са посебном пажњом у циљу спречавања насиља у породици или опасности од њега.”

Образложење

Непрецизним термином “препознају” који је предвидео Предлагач одступа се како од духа Предлога закона који у првом члану Предлога афирмише спречавање насиља у породици тако и од прецизнијих правних стандарда који су познати у законодавној пракси, те би овај став требало променити институтом поступања са посебном пажњом која је предвиђена системским законима и која неће уносити забуну у тумачењу као стандард “препознају”. Посебно што је препознавање ствар капацитета психичког апарата а посебна пажња је правни стандард који је познат и судској пракси.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА:

ТАТЈАНА МАЦУРА

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

1150
16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Народни посланик Горица Гајић
14. новембар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Брејност
01	560-2675/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на предлог **Закона о спречавању насиља у породици**, који је поднела Влада Републике Србије (број 5650-2675/16 од 31.10.2016. године), подносим амандмане:

АМАНДМАН I

на члан 3.

Став 1. мења се и гласи:

"Спречавање насиља у породици састоји се од скупа мера којима се открива да ли прети непосредна опасност од неког облика ^{које} насиља у породици и ризика од тешког повређивања и убиства и скупа мера које се примењују када су непосредна опасност и ризик откривени."

У ставу 2. после речи "у породици" додају се речи "и ризик од тешког повређивања и убиства". Даљи текст остаје исти.

Образложење

Овим амандманом се прави разлика између непосредне опасности која прети да жртва буде изложена неком виду насиља и ризика од тешког повређивања и чак убиства жртве, због чега се управо (великог броја убистава) овај Закон и доноси.

АМАНДМАН II

на члан 7,

После речи "у даљем тексту", уместо речи "надлежни", треба да стоји "специјализовани".

Образложење

Како је чланом 7. предвиђено да руководиоци подручних Полицијских управа одреде полицијске службенике који ће завршити специјализовану обуку за учешће у спречавању насиља у породици и пружању заштите жртви насиља, прецизније је и да се у тексту Закона реч "надлежни" замени речју "специјализовани", јер су и иначе сви полицијски службеници надлежни за ове поступке.

А М А Н Д М А Н ІІІ

на члан 8.

После речи "законом" додају се речи "(у даљем тексту: специјализовани заменик јавног тужиоца)."

Образложење

Чланом 8. Предлога Закона и јавни тужиоци ће одредити своје заменике који ће завршити спрецијализовану обуку, да би остваривали надлежности јавних тужилаштава у спречавању насиља у породици и гоњењу учинилаца насиља, па сходно томе треба да се одреди да су у даљем тексту Закона то специјализовани заменици.

А М А Н Д М А Н ІІІІ

на члан 9.

У ставу 1. после речи "законом" додају се речи: "(у даљем тексту: специјализоване судије)."

Образложење

У складу са изменама члана 7. и 8. и обучене судије у члану 9. треба у даљем тексту Закона да носе име – спрецијализоване судије.

А М А Н Д М А Н V

на члан 12.

У ставу 5. после речи "обавестили" уместо речи "надлежног" треба да стоји "специјализованог".

Образложење

Измена је у складу са амандманом на члан 7.

А М А Н Д М А Н VІ

на члан 13.

Члан 13. мења се и гласи: "Полицијски службеници дужни су да одмах обавесте спрецијализованог полицијског службеника о сваком пријављеном догађају насиља у породици, или сумњи на непосредну опасност од насиља без обзира како су за то сазнали.

По налогу специјализованог полицијског службеника или специјализованог заменика тужиоца, дужну су да доведу могућег учиниоца у полицијску станицу.

Задржавање могућег учиниоца у полицијској станици ради доношења наређења о изрицању или неизрицању хитне мере, може трајати најдуже 8 часова."

Образложење

Предлогом Закона овим чланом се дају већа овлашћења полицајцима у полицијској патроли да могу сами да приводе могућег учиниоца насиља од специјализованих полицијских службеника. Амандманом се враћа већа надлежност управо специјализованом полицијском службенику.

АМАНДМАН VII

Мења се наслов пре члана 14. и гласи:

"Поступање специјализованог полицијског службеника."

Образложење

Измена је у складу са амандманом на члан 7.

АМАНДМАН VIII

на члан 14.

У ставу 1. 2. и 3. реч "надлежни" замењује се речју "специјализовани."

У ставу 1. реч "мора" мења се речју "је дужан."

У ставу 2. после речи "од њега" додају се речи "и изриче једну од законом предвиђених хитних мера у одсуству учиниоца."

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи: "Специјализовани полицијски службеник хитну меру може донети и без довођења могућег учиниоца у полицијску станицу, уколико се налази на месту где је догађај пријављен или уколико се могући учинилац противи довођењу у полицијску станицу."

Досадашњи став 3. мења се и гласи: "Специјализовани полицијски службеник је дужан да о пријављеном догађају насиља одмах обавесту стручног радника Центра за социјални рад, како би стручни радник предузео мере из своје надлежности.", и постаје став 4.

Образложење

Став 1. 2. и 3: Измена је у складу са амандманом на члан 7.

Став 2: Ако у ставу 1. овог члана специјализовани полицијски службеник има обавезу да учиниоцу насиља изрекне хитну меру када је доведен у полицијску станицу, та обавеза мора да стоји и кад учинилац није приведен у станицу. Не може да се остане само на процени ризика од насиља ако по информацијама прети опасност да ће насиље бити учињено или да је учињено само зато што учинилац није приведен.

Новим ставом 3. прецизирано је изрицање хитне мере на лицу места догађаја. Измењеним ставом 3. налаже се специјализованом полицијском службенику да је дужан да одмах обавести Центар за социјални рад о догађају пријављеног насиља.

А М А Н Д М А Н IX

на члан 15.

У ставу 1. уместо речи "у што краћем року" треба да стоји "у року од 6 сати".

У ставу 3. и 4. реч "надлежни" мења се речју "специјализовани."

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи: "Сваки државни орган у коме се именују особе које су специјализоване за поступање у случајевима насиља, дужни су да прцене ризик у складу са Општим и Посебним протоколом за потупање."

Досадашњи став 4. поставе став 5.

О б р а з л о ж е њ е

Процена ризика на основу доступних информација мора да се ограничи на бар 6 сати. Формулација "у што краћем року" је увек релативна – који је то што краћи рок, поготово што тражимо да процеси код спречавања насиља у породици буду брзи.

А М А Н Д М А Н X

на члан 16.

У ставу 1. реч "надлежни" мења се речју "специјализовани".

У ставу 2. после речи "прилази јој" додају се речи "мера привременог притвора за учиниоца, мера склањања жртве на сигурно место и на непознатој адреси за учиниоца."

Став 3. мења се и гласи: "Наређењем могу да се изрекну предвиђене хитне мере из става 2. овог члана појединачно или виђе мера заједно."

У ставу 4. после речи "изрекао" додају се речи "и последице пропуштања овог јављања, као и запремене санкције у случају кршења мера."

После става 5. додаје се нови став 6. који гласи: "Ако учинилац није приведен у полицијску станицу, наређење о изреченој хитној мери оглашава се на огласној табли, о томе се саставља белешка, чиме се сматра да је наређење уручено."

Додаје се нови став 7. који гласи: "Уколико је изречена мера привремено удаљење из стана, у наређењу се констатује да су од лица коме се изриче мера узети кључеви од стана који ће бити враћени након истека мере, да је лицу омогућено да узме своје личне ствари да је лице обавештено о могућностима привременог смештаја уколико нема где да борави током трајања мере."

Досадашњи став 6. постаје став 8.

После става 8. додаје се нови став 9. који гласи: "Специјализовани полицијски службеник је дужан да о изреченој мери одмах обавести жртву насиља и обавести је на који начин може да пријави свако кршење мере."

Образложење

Амандманом на овај члан, поред предвиђене две хитне мере додају се још две – мера притвора за учиниоца и мера склањања жртве на сигурно и за учиниоца непознато место. У пракси су код тежих облика насиља са претњом убиством за жртву најбезбедније да се учинилац притвори или да се жртва склони на неко време на сигурно место.

Меру забране контакта са жртвом и удаљење учиниоца из стана непосредно пре или после акта насиља обично не доноси сигурност за жртву, јер их учинилац не поштује.

Амандманом је предвиђено наређење и његова важност и за учиниоца који није приведен полицији, јер и тада, ако је учинилац у бекству, мора да се реагује што пре и изрекну мере.

Амандманом је појединачно службеник обавезан да обавести жртву о изреченој мери учиниоцу насиља.

АМАНДМАН XI

После члана 16. додаје се нови члан 16а. који гласи:

"У случају да специјализовани полицијски службеник процени да нема основа за изрицање наређења о хитној мери, дужај је да о томе обавести Јавног тужиоца, Центар за социјални рад, могућег учиниоца насиља и жртву.

Уколико специјални полицијски службеник не изрекне хитну меру, основни јавни тужилац може да захтева додатно прикупљање обавештења и доказа ради поновне процене ризика и доношења хитних мера."

Образложење

Амандманом се регулише поступање у случају неизрицања хитних мера, као и поновна процена ризика после такве одлуке полиције.

А М А Н Д М А Н XII

на члан 17.

У ставу 1. и ставу 3. реч "надлежног" мења се речју "специјализованог."

О б р а з л о ж е њ е

Измена је у складу са амандманом на члан 7.

А М А Н Д М А Н XIII

на члан 18.

У ставу 1. после речи "одлучује" додаје се реч "специјализовани", даљи текст остаје исти.

Став 2. мења се и гласи: "Суд продужава хитну меру ако после вредновања процене ризика специјализованог полицијског службеника, вредновања процене ризика које је учинило Основно јавно тужилаштво, оцене приложених доказа и тврдњи из предлога Основног јавног тужилаштва и оцене изјашњења лица коме је хитна мера изречена, установи непосредну опасност од насиља у породици, Решењем о продужавању хитне мере."

Став 3. мења се и гласи: "Суд ће донети Решење о продужењу хитне мере у року од 24 сата од сата пријема предлога, без одржавања рочишта, на основу доказа који су приложени уз предлог.

После става 3. додаје се став 4. који гласи: "Уколико на основу приложених доказа суд буде сматрао да нема основа за продужење мере, Решењем ће одбити предлог као неоснован."

После става 4. додаје се став 5. који гласи: "Решење о продужавању хитне мере суд одмах доставља Центру за социјални рад и специјализованом полицијском службенику, који је дужан да Решење уручи могућем учиниоцу у складу са чланом 16. Закона и потврду о уручењу достави суду."

После става 5. додаје се став 6. који гласи: "Уколико се могући учинилац не јави специјализованом полицијском службенику, сматраће се да му је Решење уредно уручено, о чему се сачињава службена белешка."

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се прецизира да суд **Решењем** продужава или одбија хитну меру предложену од стране тужилаштва. Прецизирано је да се Решење суда одмах доставља Центру за социјални рад и полицији како би било уручено и могућем учиниоцу, и потврдом се суд обавештава о уручењу Решења."

А М А Н Д М А Н XIV

на члан 19.

У ставу 1. речи "виши јавни тужилац" се бришу, а реч "могу" замењује се речју "може."

О б р а з л о ж е њ е

Виши јавни тужилац се као орган не помиње у Закону у II поглављу – Надлежни органи и установе, као учесник у овим поступцима, па није јасно по ком основу Виши јавни тужилац подноси жалбу.

А М А Н Д М А Н XV

на члан 20.

У ставу 1. реч "надлежни" мења се речју "специјализовани."

Став 4. се брише.

О б р а з л о ж е њ е

Време проведено у притвору и свако друго лишавање слободе не би требало да се рачуна у трајање хитне мере, јер се ради о превентивним мерама када још увек нема услова за лишавање слободе учиниоца насиља.

на члан 25.

У ставу 2. после речи "службеника" додају се речи "који су завршили специјализовану обуку."

О б р а з л о ж е њ е

Како је у ставу 2. прецизирано да су чланови групе заменици ОЈТ који су завршили специјализовану обуку, треба и код полицијских службеника нагласити да су завршили специјализовану обуку.

А М А Н Д М А Н XVII

на члан 28.

После речи "и подршку" треба додати речи "на начин и на језику који жртва разуме."

Образложење

Како су често жртве насиља лица ментално ометена у развоју, ограничених интелектуалних и образовних капацитета, деца, страни држављани, треба прецизирати да је битан начин и језик на коме им се дају обавештења.

АМАНДМАН XVIII

Члан 31. мења се и гласи:

"Надлежна полицијска управа води евиденције о пријављеним случајевима насиља у породици, о свим предузетим мерама из надлежности полиције, о изрицању и извршењу хитних мера и извршењу мера заштите од насиља у породици.

Евиденција полицијске управе садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, прикупљене изјаве, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама из надлежности полиције и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика и називе органа којима је процена ризика достављена;

7) податке о изрицању хитних мера (датум и број наређења о изрицању хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме се мере изричу);

8) податке о продужењу и извршењу хитних мера (број и датум решења основног суда о продужењу хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме су мере изречене, подаци о извршењу хитних мера);

9) податке о извршењу мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према коме су мере изречене, подаци о извршењу мера заштите). Основни суд води евиденцију о својим одлукама о предлозима за продужење хитних мера, о предузетим радњама и одређеним мерама заштите од насиља у породици, о предузетим радњама суда у кривичном поступку.

Евиденција основног суда садржи:

1) личне податке о лицу коме је продужена хитна мера (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.)

2) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

3) податке о раније предузетим радњама суда у кривичном поступку;

4) податке о раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

Евиденција основног суда о предлозима за продужење хитних мера садржи:

5) број датум решења којим је продужена хитна мера, врста мере, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима је мера одређена;

6) број и датум решења којим је одбијен предлог да се продужи хитна мера;

7) податке о жалби против решења донетог о предлогу за продужење хитних мера;

8) податке о одлуци донетој по жалби.

Евиденција основног суда о одређеним мерама заштите од насиља у породици садржи:

1) податке о одлуци суда о одређивању мера заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и њено трајање, према којим лицима је мера одређена);

3) податке о жалби на одлуку суда о одређивању мера заштите од насиља у породици;

4) податке о одлуци донетој по жалби;

5) податке о продужењу, односно престанку мера заштите од насиља у породици.

Основно јавно тужилаштво води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама тужилаштва, о предлозима за продужење хитних мера и захтевима за одређивање мера заштите од насиља у породици.

Евиденција основног јавног тужилаштва садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама тужилаштва и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика;

7) податке о продужењу хитних мера (датум и број предлога за продужење хитних мера, врста мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима се предлажу хитне мере, назив суда којем је предложено продужење хитних мера));

8) податке о одлуци суда по предлогу јавног тужиоца (датум и број решења, врсте мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима су продужене хитне мере, или решење о одбијању предлога као неоснованог);

9) податке о жалби против решења којим је одбијен предлог да се продуже хитне мере и подаци о одлуци донетој по жалби;

10) податке о подношењу тужбе за одређивање мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према којим лицима се тражи мера заштите, назив суда којем је поднета тужба за мере заштите);

11) податке о одлуци суда поводом тужбе за одређивање мере заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и трајање мере, према којим лицима су одређене мере заштите);

12) подаци о жалби на пресуду суду којом нису одређене мере заштите од насиља у породици и подаци о одлуци донетој по жалби;

13) податке о продужењу и престанку мере заштите од насиља у породици.

Надлежни центар за социјални рад води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и примени индивидуалних планова заштите и подршке жртви.

Евиденција центра за социјални рад садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о индивидуалном плану заштите и подршке за све идентификоване жртве насиља у породици;

7) податке о планираним мерама заштите за све идентификоване жртве насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;

8) податке о планираним мерама подршке за све идентификоване жртви насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;

9) податке о плану праћења и начину процене делотворности планираних и предузетих мера.

Евиденције полицијских управа, основних судова, основних јавних тужилаштава и центара за социјални рад воде се у електронском облику и чине Централну евиденцију о случајевима насиља у породици (у даљем тексту: Централна евиденција), коју води Републичко јавно тужилаштво.

Подаци могу да се унесу у Централну евиденцију само уз коришћење одговарајућих заштићених приступних шифри."

Образложење

Новим чланом 31. употпуњена је евиденција надлежних државних органа и институција подацима који нису предвиђени у предложеном члану.

АМАНДМАН XIX

на члан 35.

Став 1. мења се и гласи: "Лице које прекрши хитну меру, која му је изречена или продужена или меру заштите од насиља у породици која му је одређена, казниће се сходно члану 194. тачка 5. Кривичног законика."

После става 2. додаје се став 3. који гласи: "Новчаном казном од 50.000,00-100.000,00 динара казниће се одговорна лица у државном и другом органу, организацији и установи ако благовремено не организују специјализовану обуку за своје службенике (члан 7. 8. и 9. Закона), не именују лица за везу (члан 23. Закона), ако не именују представнике у Групу за координацију и сарадњу (члан 25. Закона), ако не одржавају састанке Групе за координацију и сарадњу у роковима предвиђеним чланом 24. став 3. Закона, ако не изрекну хитну меру у процесу спречавања насиља у породици када постоје услови за њихово изрицање, ако не воде евиденцију података о случајевима насиља у породици."

Образложење

Ставом 1. овог члана предвиђена је прекршајна казна затвора до 60 дана за лице које прекрши хитну меру која му је изречена или продужена. Став је у супротности са чланом 194. тачка 5. Кривичног законика којим се лице које прекрши мере заштите од насиља у породици које му је суд одредио, казниће се затвором од 3 месеца до 3 године и новчаном казном, што је знатно строжија казна од предвиђене овим законом.

Новим ставом 3. предвиђене се новчане казне за одговорна лица у државним органима и установама ако не организују обуке кадрова, не формирају Координациона тела, не одржавају састанке истих најмање једном у 15 дана, или ако се не изрекне хитна мера, а за то су испуњени сви услови.

А М А Н Д М А Н ХХ

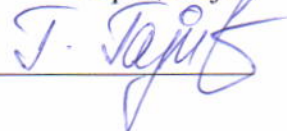
Додаје се нови члан 35а који гласи: "Сматраће се да је учинио тежу повреду радне обавезе ко не поступи у складу са одредбама овог закона. Дисциплински поступци водиће се у складу са правилницима о раду сваког државног органа и организације која има надлежност за поступање у складу са овим законом."

Образложење

Прелогом закона предвиђена је прекршајна казна у члану 35 само за „одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2)“. Имајући у виду да овај закон уређује читав низ поступака државних органа (нпр.обавезу именовања и специјализоване обуке стручњака, обавезу одржавања састанака за разматрање свих пријављених случајева насиља у породици, обавезу израде индивидуалног плана заштите, обавезу вођења евиденције и уноса података у електронску централну евиденцију, и слично), без чијег спровођења није могућа примена Закона, мишљења смо да је нужно да се посебним чланом регулише питање дисциплинске одговорности, тако да се непоступање у складу са одредбама овог Закона сматра тежом повредом радне обавезе. Без овакве одредбе, Закон нема обавезујућу снагу (већина организацијских мера о сарадњи већ постоји о Општем и посебним протоколима о поступању надлежних служби, али се ове мере актуелно не примењују и нема никакве последице за то).

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Горица Гајић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

10 10

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2645	16	

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Социјалдемократска партија Србије

15. новембар 2016. године

Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици подносимо:

АМАНДМАН

У члану 16. Предлога закона о спречавању насиља у породици у ставу 6. тачка се замењује запетом и додају се речи: „ а жртва насиља писмено се обавештава о врсти хитне мере која је изречена“ после којих се ставља тачка.

Образложење

Жртва насиља мора бити обавештена о врсти хитне мере која је изречена. Подразумева се да такво обавештење садржи и све друге потребне информације из наређења или везано за донето наређење.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Наташа Михаиловић Вацић

Јасмина Каранац

Иван Бауер

N. Mihailovic

Jasmina Karanac

Ivan Bauer

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1010

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	160-2645		126

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Социјалдемократска партија Србије

15. новембар 2016. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о
спречавању насиља у породици подносимо:

АМАНДМАН

У члану 20. Предлога закона став 4. брише се.

Образложење

Предложено је брисање става 4. како би дужина трајања изречене хитне мере била спроведена у целини. Није потребно правити паралелу са мерама заштите које су прописане у члану 198. Породичног закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Бранимир Јовановић
Предраг Јеленковић
Милена Бићанин

Бранимир Јовановић
Предраг Јеленковић
Милена Бићанин

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Социјалдемократска партија Србије
15. новембар 2016. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о
спречавању насиља у породици подносим

АМАНДМАН

У члану 35. став 1. Предлога закона речи:“ или меру заштите од насиља у породици
која му је одређена“ бришу се.

Образложење

Амандманом је предложено да се непоштовање одређене мере заштите од насиља у
породици брише као прекршај из казних одредби овог предлога закона јер је
суштински његово место у Кривичном законiku.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Мехо Омеровић

Милорад Мијатовић

M. Mijatovic

Ush

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Демократска странка
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		16

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици, у члану 1. став 2. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Не видимо ни један разлог због кога се овај закон не би примењивао и на малолетна лица која учине насиље у породици, посебно када је у питању координација служби у спречавању и заштити жртава. Таква пракса институција већ постоји у неким општинама у Србији.

А М А Н Д М А Н II

У члану 4. став 1. тачка 7) реч: „полно“ замењује се речју: „сексуално“.

О б р а з л о ж е њ е

Ова измена је у складу са предложеним амандманом Посланичке групе Демократска странка на члан 15. Предлога закона о изменама и допунама Кривичног закона.

А М А Н Д М А Н Ш

Члан 13. мења се и гласи:

„Члан 13.

Полицијски службеници дужни су да одмах обавесте надлежног полицијског службеника о сваком пријављеном догађају насиља у породици или сумњи на непосредну опасност од насиља, без обзира како су за то сазнали. По налогу надлежног полицијског службеника или заменика тужиоца, дужни су да доведу могућег учиниоца у полицијску станицу.

Задржавање могућег учиниоца у полицијској станици ради доношења одлуке о изрицању или неизрицању хитне мере заштите од стране надлежног полицијског службеника може трајати најдуже осам часова.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је неопходно у члану 13. изменити став 1. из разлога што решење предвиђено Предлогом закона даје већа овлашћења полицијским службеницима полицијске патроле да одлуче да ли ће могућег учиниоца довести у полицијску станицу, него специјализованом полицијском службенику или специјализованом тужиоцу.

Сматрамо да став 2. није прецизно одредио на шта се односи задржавање од најдуже осам часова, те је у том смислу предложена измена.

А М А Н Д М А Н IV

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

Надлежни полицијски службеник је дужан да могућем учиниоцу који је доведен у полицијску станицу пружи прилику да се изјасни о свим битним чињеницама, да прикупи потребна обавештења од других полицијских службеника, одмах процени ризик непосредне опасности од насиља у породици (у даљем тексту: процена ризика) и да, под условима одређеним овим законом (члан 16. став 1.), изрекне хитну меру за спречавање насиља у породици (у даљем тексту: хитна мера).

Надлежни полицијски службеник хитну меру може донети и без довођења могућег учиниоца у полицијску станицу, уколико се налази на месту где је догађај пријављен или уколико се могући учинилац противи довођењу у полицијску станицу.

Надлежни полицијски службеник је дужан, да о пријављеном догађају одмах обавести стручног радника центра за социјални рад, како би стручни радник предузео мере из своје надлежности.“

О б р а з л о ж е њ е

У измењеном члану 14. став 1. реч: „мора“ замењује се речима: „је дужан“.

Сматрамо да предложени став 2. који смо изменили у потпуности, понавља већ раније написано, а да су остале нерегулисане ситуације које се могу догодити у пракси да могући учинилац одбија долазак. Стога сматрамо да би било неопходно прописати да специјализовани полицијски службеник може да изађе на место догађаја, у ком случају би имао овлашћење да и без довођења могућег учиниоца у полицијску станицу изрекне хитну меру.

Сматрамо да предложена формулација става 3. Предлога закона не одговара одговорностима које стручни радник органа старатељства има у складу са Законом о социјалној заштити, те је стога предложена оваква формулација овог става.

А М А Н Д М А Н У

Члан 15. мења се и гласи:

„ Члан 15.

Ризик од понављања насиља се процењује на основу свих доступних информација о пријављеном догађају.

Процену ризика је потребно обавити што пре након пријема пријаве о догађају насиља у породици и потребно ју је обавити након сваке нове пријаве насиља у породици.

Сваки државни орган у коме се именују особе које су специјализоване за поступање у случајевима насиља у породици, дужни су да процене ризик у складу са Општим и посебним протоколима за поступање.

При процени ризика нарочито се води рачуна о томе да ли је могући учинилац раније или непосредно пре процене ризика учинио насиље у породици и да ли је спреман да га понови, да ли је претио убиством или самоубиством, поседује ли оружје, да ли је ментално болестан или злоупотребљава психоактивне супстанце, да ли постоји сукоб око старатељства над дететом или око начина одржавања личних односа детета и родитеља који је могући учинилац, да ли је

могућем учиниоцу изречена хитна мера или одређена мера заштите од насиља у породици, да ли жртва доживљава страх и како она процењује ризик од насиља.

Надлежни полицијски службеник одмах доставља сва доступна обавештења о пријављеном догађају насиља у породици или сумњи на непосредну опасност од насиља и процену ризика заменику јавног тужиоца који поступа на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, и стручном раднику центра за социјални рад.“

Образложење

Изменом члана 15. Предлога закона се прецизније дефинише начин на који се процена ризика врши. Такође, предлагач закона је навео да ће се при процени ризика нарочито водити рачуна о одређеним околностима, а да није навео шта су околности пре ових које су наведене ставом 2.

Прецизирано да је специјализовани полицијски службеник дужан да о свим прикупљеним информацијама о догађају одмах проследи специјализованом јавном тужиоцу и стручном раднику органа старатељства, те је сходно томе предложена измена (став 5.).

АМАНДМАН VI

Члан 16. мења се и гласи:

„Члан 16.

Ако установи непосредну опасност од насиља у породици, а заменик тужиоца не наложи мере у складу са Закоником о кривичном поступку, надлежни полицијски службеник доноси наређење којим изриче хитну меру учиниоцу (члан 14. став 1).

Хитне мере су: мера привременог удаљења из стана и мера привремене забране контактирања и приласка жртви насиља.

Хитне мере не могу бити изречене малолетном лицу.

Наређењем могу да се изрекну обе хитне мере.

Наређење садржи: назив органа који је доноси, податке о лицу коме се изриче хитна мера, податке о лицу или лицима у односу на које се изриче мера, врсту хитне мере која се изриче и њено трајање, дан и сат изрицања хитне мере, обавезу лица коме је изречена хитна мера да се по њеном истеку јави полицијском службенику који је изрекао и последице пропуштања овог јављања, као и запређене санкције у случају кршења мере.

Уколико је изречена мера привременог удаљења из стана, у наређењу се констатује да су од лица коме се изриче мера узети кључеви од стана који ће бити враћени након истека мере, да је лицу омогућено да узме своје личне ствари и да је лице обавештено о могућностима привременог смештаја уколико нема где да борави током трајања мере.

Наређење се уручује лицу коме је хитна мера изречена. Ако оно одбије пријем наређења, надлежни полицијски службеник саставља о томе белешку, чиме се сматра да је наређење уручено.

Уколико лице коме је изречена мера привременог удаљења из стана одбија да преда кључеве од стана, то ће се сматрати кршењем мере из чл. 35. ст. 1 овог закона.

Надлежни полицијски службеник доставља наређење, одмах после њеног уручења, заменику јавног тужиоца и стручном раднику центра за социјални рад који поступају на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве и групи за координацију и сарадњу.

Надлежни полицијски службеник је дужан да о изреченој мери одмах обавести жртву насиља, омогући јој да добије копију наређења и предочи јој број телефона на који ће моћи да без одлагања пријави свако кршење мере од стране лица коме је хитна мера изречена.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је члан 16. Предлога закона од суштинске важности за примену овог закона али га је предлагач закона оставио недореченог и није предвидео решење за ситуације са којима ће се суочавати специјализовани полицијски службеник. Измењеним ставом 1. члана 16. Предлога закона ће специјализовани полицијски службеник разматрати изрицање ове мере у ситуацијама у којима специјализовани заменик јавног тужиоца не буде применио мере у складу са Закоником о кривчном поступку. То значи да ће се мере изрицати онда када нема или још увек нема елемената за кривично гоњење, а процена ризика указује да ће се насиље поновити.

Измене става 2. Предлога закона су више терминолошке, а додат је став 3. који јасно прописује да се хитне мере не могу изрећи малолетним лицима.

Сматрамо да у постојећем ставу 4. који је дао предлагач закона треба додати, да наредба мора да садржи податке о лицу или лицима у односу на које се доноси мера, као и последице пропуштања или кршења мере од стране могућег

учиниоца. Уколико ови подаци не би били садржани у наредби, сматрамо да наредба не би била извршива.

Став 6. је настао из потребе да се детаљније пропише процедура код изрицања мере удаљења из стана, у којој је наглашено да је специјализовани полицијски службеник дужан да лицу у односу на кога је мера изречена узме кључеве од стана, омогући му да узме своје личне ствари и предочи му могућности јефтиног смештаја.

Став 8. регулише ситуацију која може да се јави у пракси да лице коме је изречена мера удаљења из стана одбија да преда кључеве.

Става 9. прецизније уређује да је специјализовани полицијски службеник дужан да меру достави специјализованом заменику јавног тужиоца и специјализованом стручном раднику органа старатељства.

Став 10. је настао као потреба да се још један пропуст предлагача закона регулише тако да се избегне свака могућност да могући учинилац настави да чини насиље. Ако овим чланом предлога закона жртва није обавештена о мери, на који начин ће обавестити надлежне органе о кршењу те мере.

А М А Н Д М А Н VII

После члана 16. додају се назив члана 16а и члан 16а који гласе:

„Поступање у случају неизрицања хитне мере

Члан 16а

У случају да надлежни полицијски службеник одлучи да нема основа за изрицање наредбе о хитној мери, дужан је да о својој одлуци обавести заменика јавног тужиоца, стручног радника центра за социјални рад који поступају на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, групу за координацију и сарадњу, могућег учиниоца и жртву.

Уколико надлежни полицијски службеник не изрекне хитну меру, заменик јавног тужиоца може да му нареди да након прикупљања додатних обавештења и доказа, поново процени ризик и размотри да ли су испуњени услови за изрицање хитне мере.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је предлагач закона пропустио да регулише на који начин поступа полицијски службеник у ситуацији када сматра да нема основа за изрицање хитне мере, што је предмет става 1. овог члана 16а.

Предложен став 2. даје овлашћење јавном тужиоцу, да по његовој наредби, полицијски службеник поново размотри случај.

А М А Н Д М А Н VIII

Члан 18. мења се и гласи:

„Члан 18.

Предлог да се хитна мера продужи подноси се основном суду на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, а о предлогу одлучује судија појединац.

Суд ће донети Решење о продужавању хитне мере, у року од 24 сата од сата пријема предлога, без одржавања рочишта, на основу доказа који су приложени уз предлог.

Уколико на основу приложених доказа суд буде сматрао да нема основа за продужење мере, Решењем ће одбити предлог као неоснован.

Суд је дужан да решење одмах по доношењу достави надлежном полицијском службенику, који је дужан да Решење уручи могућем учиниоцу у складу са ставом 4. члана 16. овог Закона и потврду о уручењу достави суду.

Уколико се могући учинилац лично не јави надлежном полицијском службенику у складу са чланом 16. став 4. овог Закона, сматраће се да му је Решење уредно уручено, о чему ће надлежани полицијски службеник сачинити забелешку.

Суд је дужан да решење одмах по доношењу достави заменику јавног тужиоца, који је дужан да копију решења достави стручном раднику центра за социјални рад, групи за координацију и сарадњу и жртви.“

О б р а з л о ж е њ е

Предлажемо измену члана 18. Предлога закона, јер сматрамо да је код поступања суда предлагач закона изоставио да прецизира врсту судске одлуке којом се продужава хитна мера или одбија предлог као неоснован.

Предлажемо начин на који се та продужена хитна мера доставља могућем учиниоцу, и решење за ситуацију ако се могући учинилац није одазвао надлежном полицијском службенику.

Сматрамо да је неопходно уредити доставу Решења суда свих учесницима у поступку, међу које спада и жртва.

А М А Н Д М А Н И X

У члану 19. став 1. мења се и гласи:

„Лице коме је изречена хитна мера, може против решења основног суда поднети жалбу вишем суду у року од три дана од дана пријема решења, преко основног суда који је донео решење.“

У ставу 6. реч: „парнични“ замењује се речју: „ванпарнични“.

О б р а з л о ж е њ е

Не видимо разлог због чега је предлагач закона дао Вишем јавном тужиоцу могућност да се жали на одлуку суда о продужењу хитне мере коју је тражио основни јавни тужилац.

Ставом 6. је прописан цео поступак за продужење хитне мере који поступак више личи на ванпарнични него на парнични поступак. Нема рочишта, уручења, одлука се доноси само на основу предлога и доказа уз предлог, и уколико би овакво решење остало, сматрамо да ће довести до многих проблема у пракси.

А М А Н Д М А Н X

У члану 20. ст. 3. и 4. бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Предлажемо брисање у члану 20. става 3. Предлога закона, из разлога што је тај став предложен је да буде део члана 16.(А М А Н Д М А Н VI)

Став 4. је преписан из Породичног закона, али таква одредба неће имати своју примену по овом закону због тога што ће се хитне мере издавати у ситуацијама у којима није одређено задржавање или притвор, те се предлаже његово брисање.

А М А Н Д М А Н X I

Члан 31. мења се и гласи:

„Члан 31.

Надлежна полицијска управа води евиденције о пријављеним случајевима насиља у породици, о свим предузетим мерама из надлежности полиције, о изрицању и извршењу хитних мера и извршењу мера заштите од насиља у породици.

Евиденција полицијске управе садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, прикупљене изјаве, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације ;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама из надлежности полиције и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика и називе органа којима је процена ризика достављена;

7) податке о изрицању хитних мера (датум и број наређења о изрицању хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме се мере изричу);

8) податке о продужењу и извршењу хитних мера (број и датум решења основног суда о продужењу хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме су мере изречене, подаци о извршењу хитних мера);

9) податке о извршењу мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према коме су мере изречене, подаци о извршењу мера заштите).

Основни суд води евиденцију о својим одлукама о предлозима за продужење хитних мера, о предузетим радњама и одређеним мерама заштите од насиља у породици, о предузетим радњама суда у кривичном поступку.

Евиденција основног суда садржи:

1) личне податке о лицу коме је продужена хитна мера (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.)

2) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

3) податке о раније предузетим радњама суда у кривичном поступку;

4) податке о раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

Евиденција основног суда о предлозима за продужење хитних мера садржи:

5) број датум решења којим је продужена хитна мера, врста мере, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима је мера одређена;

6) број и датум решења којим је одбијен предлог да се продужи хитна мера;

7) податке о жалби против решења донетог о предлогу за продужење хитних мера;

8) податке о одлуци донетој по жалби.

Евиденција основног суда о одређеним мерама заштите од насиља у породици садржи:

1) податке о одлуци суда о одређивању мера заштите од насиља у породици (број и

датум одлуке, врста мере која је одређена и њено трајање, према којим лицима је мера одређена);

3) податке о жалби на одлуку суда о одређивању мера заштите од насиља у породици;

4) податке о одлуци донетој по жалби;

5) податке о продужењу, односно престанку мера заштите од насиља у породици.

Основно јавно тужилаштво води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама тужилаштва, о предлозима за продужење хитних мера и захтевима за одређивање мера заштите од насиља у породици.

Евиденција основног јавног тужилаштва садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама тужилаштва и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика;

7) податке о продужењу хитних мера (датум и број предлога за продужење хитних мера, врста мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима се предлажу хитне мере, назив суда којем је предложено продужење хитних мера);

8) податке о одлуци суда по предлогу јавног тужиоца (датум и број решења, врсте мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима су продужене хитне мере, или решење о одбијању предлога као неоснованог);

9) податке о жалби против решења којим је одбијен предлог да се продуже хитне мере и подаци о одлуци донетој по жалби;

10) податке о подношењу тужбе за одређивање мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према којим лицима се тражи мера заштите, назив суда којем је поднета тужба за мере заштите);

11) податке о одлуци суда поводом тужбе за одређивање мере заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и трајање мере, према којим лицима су одређене мере заштите);

12) подаци о жалби на пресуду суду којом нису одређене мере заштите од насиља у породици и подаци о одлуци донетој по жалби;

6) податке о продужењу и престанку мере заштите од насиља у породици.

Надлежни центар за социјални рад води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и примени индивидуалних планова заштите и подршке жртви.

Евиденција центра за социјални рад садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о индивидуалном плану заштите и подршке за све идентификоване жртве насиља у породици;

7) податке о планираним мерама заштите за све идентификоване жртве насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;

8) податке о планираним мерама подршке за све идентификоване жртви насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;

9) податке о плану праћења и начину процене делотворности планираних и предузетих мера.

Евиденције полицијских управа, основних судова, основних јавних тужилаштва и центара за социјални рад воде се у електронском облику и чине Централну евиденцију о случајевима насиља у породици (у даљем тексту: Централна евиденција), коју води Републичко јавно тужилаштво.

Подаци могу да се унесу у Централну евиденцију само уз коришћење одговарајућих заштићених приступних шифри.“

О б р а з л о ж е њ е

Садржај евиденције коју је предложило Министарство правде није обухватило све податке које ГРЕВИО Комитет тражи приликом извештавања.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 35. став 1. мења се и гласи:

„Казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај лице које прекрши хитну меру која му је изречена или продужена.“

О б р а з л о ж е њ е

Усвајање одредбе члана 35. став 1. Предлога закона коју је дао предлагач закона, довело би до озбиљног нарушавања достигнутог нивоа права жртава на заштиту, али и до слања погрешне поруке онима који крше мере заштите (које им је суд изрекао по Породичном закону) – да ће их држава од сада блаже кажњавати. Мере заштите од насиља у породици доноси суд (у складу са одредбама

Породичног закона), на период до годину дана, након спровођења доказног поступка и саслушања странака. За разлику од тога, хитне мере заштите доноси надлежни полицијски службеник на 48 сати, а продужавају се на предлог тужиоца, од стране суда, на 30 дана, без одржавања рочишта и без саслушања странака. Неприхватљиво је да мере заштите буду санкционисане истом прекршајном санкцијом као хитне мере које ће трајати само месец дана. Кршење мера заштите изречених у складу са Породичним законом сада је кривично дело, за које апсолутна застарелост наступа након шест година. Уколико би се кршење мера заштите сматрало прекршајем, застарелост прекршајног гоњења би наступила након две године.

Министарство правде није доставило статистичке податке којима би показало како је кривично гоњење за кршење мере заштите неделотворно, а како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици делотворнији.

Искуство показује како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици углавном застаревали. Сматрамо да би настала ненадокнадива штета када би након 11 година примене става 5. члана 194. Кривичног законика, исти сада био брисан.

А М А Н Д М А Н XIII

После члана 35. додају се назив члана 35а и члан 35а који гласе:

„Дисциплинска одговорност

Члан 35а

Сматраће се да је учинио тежу повреду радне обавезе ко не поступи у складу са одредбама овог закона.

Дисциплински поступци водиће се у складу са правилницима о раду сваког државног органа и организације која има надлежност за поступање у складу са овим законом.“

О б р а з л о ж е њ е

Прелогом закона предвиђена је прекршајна казна у члану 35. само за „одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2.)“. Имајући у виду да овај закон уређује читав низ поступака државних органа (нпр. обавезу именовања и специјализоване обуке стручњака, обавезу одржавања састанака за разматрање свих пријављених случајева насиља у породици, обавезу израде индивидуалног плана заштите, обавезу вођења евиденције и уноса података у електронску централну евиденцију, и слично), без чијег спровођења није могућа примена Закона, мишљења смо да је нужно да се посебним чланом регулише питање дисциплинске одговорности, тако да се непоступање у складу са одредбама овог Закона сматра тежом повредом радне обавезе. Без овакве одредбе,

Закон нема обавезујућу снагу (већина организацијских мера о сарадњи већ постоји о Општем и посебним протоколима о поступању надлежних служби, али се ове мере актуелно не примењују и нема никакве последице за то).

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Горан Гирић

Радослав Милојичић

Маја Виденовић

Балча Божовић

Гордана Чомић

мр Александра Јерков

Горан Јешић

Дејан Николић

Верољуб Стевановић

Весна Марјановић

Душан Петровић

Томислав Жигманов

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

15¹⁰

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2615		

116

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
14. новембар 2016. год.
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици, подносим следеће:

**I
АМАНДМАН**

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 7. после става 1. додаје се став 2. Тако да гласи:

“Свака подручна полицијска управа у обавези је да има најмање једног надлежног полицијског службеника обученог за спречавање насиља у породици и пружања заштите жртвама насиља.”

Образложење

Предлагач је у формулацији члана 7. пропустио да пропише обавезу да свака подручна полицијска управа има најмање једног надлежног полицијског службеника обученог за спречавање насиља у породици и пружања заштите жртвама насиља. Проблем који се решава Предлогом овог закона је и сувише распорастрањен и учестао да би могао да се остави на вољу обавезанима државним органима.

II А М А Н Д М А Н

Члан 13. мења се тако да гласи:

“Члан 13

Полицијски службеници дужни су да одмах обавесте надлежног полицијског службеника о сваком насиљу у породици или непосредној опасности од њега, без обзира како су то сазнали, и имају право да, сами или на захтев надлежног полицијског службеника, доведу могућег учиниоца у полицијску станицу, ради вођења поступка.

Задржавање у полицијског станици ради вођења поступка може трајати најдуже осам часова осим у случају када полицијски службеник процени да постоји оправдана сумња да ће учинилац наставити да врши насиље у ком случају је обавезан да обавести надлежног тужиоца који ће у року не дужем од осам часова одлучити да ли постоји потреба за покретање истраге и одређивање притвора.

Уколико је учинилац приликом задржавања у полицијског станици под дејством психоактивних супстанци и/или алкохола полицијски службеник ће поступити сходно одредби става 2. члана 13. након престанка дејства психоактивних супстанци и/или алкохола.”

О б р а з л о ж е њ е

Не стоје разлози да се верује да је задржавање од осам часова довољна мера да се отклоне последице насиља или да се спречи понављање насилничког поступања посебно са разлога што то није довољно времена да се обезбеде жртве насиља. Такође, полицијском службенику је у другим случајевима, где постоји оправдања сумња да постоји вероватноћа од угрожавања основних вредности човека, снабдевен много ширим овлашћењима те с тога не видимо разлога да то и овде не буде случај. Полицијски службеник мора имати обавезу да обавести јавног тужиоца и да узме у обзир и стања учиниоца и потребе жртве приликом вршења својих овлашћења, ограничавање свих овлашћења само на полицијско задржавање није ни у квалитативном ни у квантитативном смислу адекватна заштита жртава насиља која мора да буду главно тежиште закона.

III АМАНДМАН

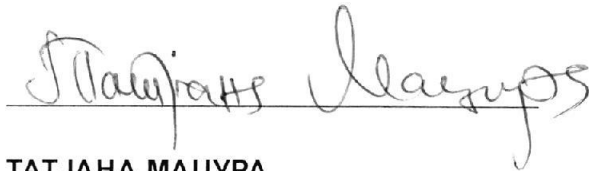
У члану 14. мења се став 3. тако да гласи:

“Пре окончања процене ризика, надлежни полицијски службеник мора затражити мишљење центра за социјални рад, а уколико није у могућности да у року од осам часова затражи мишљење центра за социјални рад дужан је да поступи сходно одредби члана 13.”

Образложење

У многим мањим местима центри за социјални рад су удаљени те је неопходно проширити овлашћења полиције а с циљем онемогућавања понављања насиља услед институционалних недостатака. Додатно, треба имати у виду и случајеве када је учинилац задржан у полицијског станици у времену које није радно време центра за социјални рад.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА:

ТАТЈАНА МАЦУРА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
14. новембар 2016. год.
Београд

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

15/10

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	160-2611		

1/6

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о спречавању насиља у породици**, подносим следеће:

I А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 3. мењају се ставови 1. и 2. тако да гасе:

“Спречавање насиља у породици састоји се од скупа мера којима се открива да ли прети непосредна или посредна опасност од насиља у породици и скупа мера које се примењују када је непосредна или посредна опасност откривена.

Непосредна опасност од насиља у породици постоји када из понашања могућег учиниоца и других околности произилази да је он спреман да у време које непосредно предстоји по први пут учини или понови насиље у породици. Посредна опасност од насиља у породици постоји када из понашања, односа могућег учиниоца према жртви и других околности произилази да се насиље спрема, припрема или организује у времену које предстоји.

О б р а з л о ж е њ е

Предложеном изменом треба обухватити све оне случајеве у којима насиље наступа после дужег периода припреме као и поремећених односа који јасно индикују на насиље, а опасност није тако непосредна али је извесна. Овом одредбом треба проширити зону примене закона и на оне случајеве када учинилац системски и дуготрајније припрема насиље, мањим притиском и посредно врши насиље.

II А М А Н Д М А Н

У члану 12. став 4. мења се и гласи:

“Приликом проучавања пријава коју је било коме поднела жртва насиља или из уочавање физичког или другог насиља на жртви надлежени орган је дужан да поступа са посебном пажњом”

О б р а з л о ж е њ е

Непрецизним термином “препознавање” који је предвидео Предлагач одступа се како од духа Предлога закона који у првом члану Предлога афирмише спречавање насиља у породици тако и од прецизнијих правних института који су познати у законодавној пракси, те би овај став требало променити институтом поступања са посебном пажњом која је предвиђена системским законима и која неће уносити забуну у тумачењу као стандард “препознају”. Посебно што је препознавање ствар капацитета когнитивног апарата а посебна пажња је правни стандард који је познат и судској пракси и значи вишу стручну и професионалну пажњу.

А М А Н Д М А Н III

У члану 17. додаје се став 4. тако да гласи:

“Министарство правде и Министарство унутрашњих послова у сарадњи са Републичким јавним тужилаштвом ће донети Правилник о процени и вредновању процене ризика у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.”.

Образложење

С обзиром на то да је Предлогом закона и то ставом 2. члана 15. предвиђено низ радњи које се имају третирали као индикатори у процени ризика, неопходно је у сарадњи са три органа направити јединствен систем правила који би се користио као мерило при свакој процени. Додатно, како процена ризика упућује на различите типове понашања учинилаца овај правилник треба да обухвата и досадашњу евиденцију наведених органа која може да упути на најтипичније примере постојања ризика, вредновања истог и процене наведеног вредновања.

АМАНДМАН IV

У члану 24. после става 5. додаје се став 6. тако да гласи:

“На захтев жртве, састанцима Групе за координацију може да присуствује лице које добро познаје жртву - лице од поверења, тако да својим учешћем допринесе квалитетнијој процени потребе за подршком и заштитом жртви”.

Образложење

На захтев жртве, у поступак процене може да се укључи лице које добро познаје жртву, тако да својим учешћем може да допринесе квалитетној процени потреба за додатном подршком жртви (лице од поверења). Током процене потреба за пружањем додатне подршке жртви сваки члан Групе дужан је да се придржава прописа из своје надлежности, као и стандарда и правила струке. Сваки члан Групе непосредно врши опсервацију и утврђује потребе жртве за пружањем подршке у оквиру свог домена рада, а своје мишљење о потребама жртве за додатном подршком. Ово се показало као добра пракса и предвиђена је Правилником о додатној образовној, здравственој о социјалној подршци детету и ученику те је као такву треба предвидети и у процени подршке жртви кроз рад Групе за координацију као пример добре праксе.

А М А Н Д М А Н V

Члам 29. мења се тако да гласи.

“Жртва насиља у породици и жртва кривичног дела из овог закона има право на бесплату правну помоћ.”.

О б р а з л о ж е њ е

С обзиром на то да, до тренутка подношења предлога закона о спречавању насиља у породици није донет посебан закон који регулише бесплатну правну помоћ, већ постоји само Нацрт закона о бесплатној правној помоћи, неприхватљиво је да се на основну претпоставке, да ће такав закон бити усвојен у будућности, уноси овај појам у Предлог закона о спречавању насиља у породици.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 30. став 2. мења се тако да гласи:

“У изради индивидуалног плана заштите и подршке жртви учествује и жртва, ако то жели.

О б р а з л о ж е њ е

Није прихватљиво да се омогући дискреционо право Групи за координацију да дискреционо оцењује емотивно и физичко стање жртве и да на основу тога доноси одлуку о праву учешћа жртве у изради индивидуалног плана заштите.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА:

ЉУПКА МИХАЈЛОВСКА

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Доста је било

14. новембар 2016. год.

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

1510

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2615/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о спречавању насиља у породици**, подносим следеће:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 16. после става 6. додаје се став 7, који гласи:

”Уколико надлежни полицијски службеник после првог захтева жртве не донесе наређење којим изриче хитну меру, жртва се може обратити центру за социјални рад који по хитном поступку преиспитује случај и уколико оцени да постоји сумња да постоји породично насиље обавештава полицијску управу која је дужна да поново изврши процену ризика и опасности од насиља у породици и поново одлучи о изрицању мере.”

О б р а з л о ж е њ е

Примећено је да у прошлости полиција није увек реаговала на захтеве за заштитом од породичног насиља, одн. да је процељивала ситуацију као некритичну по жртву. Да би се ово спречило, жртва мора да има могућност да се, у случају нереаговања, обрати другој институцији. Сматрам да би надлежни центар за социјални рад био најпогоднија институција за овакву врсту реакције.

А М А Н Д М А Н II

У члану 28. после става 1. додају се ставови 2, 3. и 4. који гласе:

”Државни органи који су дужни да жртви пруже основне информације су: полицијска управа, јавно тужилаштво, судови опште надлежности, прекршајни судови и центар за социјалну заштиту.

Петнаест дана након ступања овог закона на снагу највиши руководиоца одредиће двоје заполених задужених за давање информација који су дужни да на усмени или писмени захтев жртве доставе информацију из делокруга своје надлежности.

Највиши руководиоца који не изврши ову обавезу у року предвиђеном у став 3. овог члана казниће се са 100.000 динара коју је дужан да плати из сопствених средстава.”

Образложење

У Предлогу закона није јасно одређено ко и када треба да одреди особе које ће информисати жртве насиља о њиховом праву на заштиту. Да би се избегла ситуација у којој нико није одговоран за непружање информација, предлажем да се јасно дефинише које државне институције имају обавезу да жртвама насиља пруже информације.

Такође, да не би било забуне око тога ко треба да одреди ова лица, предлажем да у свакој институцији највише руководеће лице – начелник полицијске станице, јавни тужилац, председник суда, директор центра за социјални рад – које има дужност да именује ова лица.

Уколико пропусти да их именује, кажњава се новчано по принципу личне одговорности, што значи да казну мора плати из личних средстава, не са рачуна органа који га/је овластио.

АМАНДМАН III

У члану 29. после става 1. додају се ставови 2, 3. и 4. који гласе:

”Државни органи који су дужни да жртви омогуће пружење правне помоћи и преко својих органа су: полицијска управа, јавно тужилаштво, судови опште надлежности, прекршајни судови и центар за социјалну заштиту.

Петнаест дана након ступања овог закона на снагу, највиши руководиоца одредиће две особе задужене за пружање правне помоћи особама које је затраже у вези заштите од породичног насиља.

Највиши руководицац који не изврши ову обавезу у року предвиђеном у став 3. овог члана казниће се са 100.000 динара коју је дужан да плати из сопствених средстава.”

Образложење

У предлогу закона није јасно спецификовано ко и када треба да одреди особе које ће пружити правну помоћ жртвама насиља. Да би се избегла ситуација у којој нико није одговоран за непружање правне помоћи, предлажем да се јасно дефинише које државне институције имају обавезу да жртвама насиља пруже правну помоћ. Такође, треба имати у виду и специфичног поступка предвиђеног Предлогом закона и потребу за хитност поступање те створити ресурсе унутар надлежних органа да се правна помоћ пружи без одлагања и упућивања на други орган.

Такође, да не би било забуне око тога ко треба да одреди ова лица, предлажем да се у року од 15 дана највиши руководицац – начелник полицијске станице, јавни тужилац, председник суда, директор центра за социјални рад –именује ова лица.

Уколико пропусти да их именује, кажњава се новчано по принципу личне одговорности, што значи да казну мора плати из личних средстава, не са рачуна органа који га/је овластио.

АМАНДМАН IV

У члану 30. после става 5. додају се ставови 6. и 7. који гласе:

”Индивидуални план заштите и подршке жртви обавезно садржи и безусловну новчану помоћ у трајању од шест месеци од дана изрицања хитних мера (чл. 16) у износу од:

- 20.000,00 динара за особе без деце;
- 25.000,00 динара за особе са једним дететом;
- 30.000,00 динара за особе са двоје деце;
- 35.000,00 динара за особе са троје и више деце.

Након истека времена на које је одређена безусловна новчана помоћ Група за сарадњу може уколико процени да постоји потреба продужити новчану помоћ за још шест месеци.

Образложење

С обзиром на то да хитне мере подразумевају физичко раздвајање од насилника, а то често може да значи и материјалну несигурност, те да жртве управо због антиципиране материјалне несигурности одбијају да пријаве насилника, неопходно је жртвама осигурати материјалну егзистенцију барем на неко време након физичког раздвајања од насилника.

АМАНДМАН V

Члан 35. став 2. мења се и гласи:

“Новчаном казном од 50.000 динара до 150.000 динара казнице се за прекршај одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави или не реагује на пријаву или опструира пријављивање или реаговање на свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2).”

Образложење

Није довољно само санкционисати изостанак пријављивања сваког сазнања о насиљу у породици, већ и покрити случајеве у којима одговорно лице не реагује на пријаву или опструира процес пријаве сазнања о насиљу у породици (чл. 12, ст. 2). Лица која не реагују на пријаву или опструирају пријаву, кажњавају се идентичном новчаном казном, као и лица која не пријаве насиље у породици (чл. 35, ст. 2).

АМАНДМАН VI

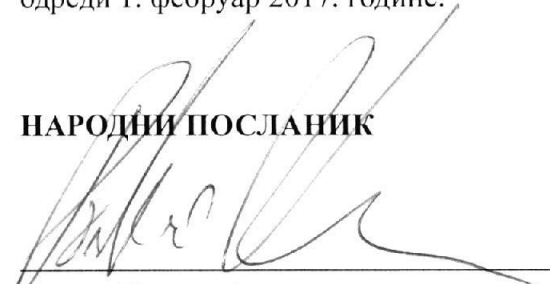
Члан 38. мења се и гласи:

“Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. марта 2017. године.”

Образложење

Будући да је породично насиље у Србији у порасту, те да је неопходно што пре спречити нове случајеве насиља у породици, предлажем да се почетак примене закона одреди 1. фебруар 2017. године.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Душан Павловић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА НАПРЕДНА СТРАНКА
14.11.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

1522

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560	26	45/16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), на Предлог закона о спречавању насиља у породици, који је поднела Влада, подносим следећи

АМАНДМАН

У Предлогу закона после члана 5. додаје се назив члана и члан 5а који гласе:

„Дисциплинска одговорност

Члан 5а

Непоступање судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца у роковима који су одређени овим законом представља дисциплински прекршај.”.

Образложење

Ради јачања одговорности правосудних функционера (судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца), и како би се постигло ефикасно спречавање насиља у породици, амандманом се предлаже да се непоступање судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца у роковима одређеним Предлогом закона санкционише као дисциплински прекршај.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

др Александар Мартиновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
14.11.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о спречавању насиља у породици подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 31. став 9. после тачке 1) додаје се нова тачка 2) која гласи:

„2) податке о личним својствима жртве за коју се израђује индивидуални план
заштите (нпр. запослење, образовање, стамбене прилике, здравствено стање);“

Досадашње тач. 2), 3), 4), 5) и 6) постају тач. 3), 4), 5), 6) и 7).

Став 12. мења се и гласи:

„Подаци се трајно чувају у евиденцијама и у Централној евиденцији.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Овим амандманом предлажу се измене у члану 31. Предлога закона којима се уређује
вођење евиденција података везано за случајеве насиља у породици. Вођење потпуних
и прецизних евиденција од стране надлежних органа и установа је изузетно важно за
ефикасну примену овог закона на терену и сузбијање породичног насиља као појаве
која разара породицу као стуб друштва.

Код евиденција које води центар за социјални рад предложено је додавање евиденције
о подацима о личним својствима жртве за коју се израђује индивидуални план заштите
јер од тих података највише зависи индивидуални план заштите и подршке жртви. Без
ових података не би било могуће сагледати сваки појединачни случај у свим његовим
специфичностима од чега директно зависи одлучивање надлежних службеника о
покретању мера и предлагању плана заштите и подршке жртви.

Такође, сматрамо да никако нема оправдања за брисање свих података из евиденција
након протекла периода од пет година имајући у виду чињеницу да насиље у породици
често изузетно дуго траје, и да учинилац временом може да промени жртву (може да
буде насилан према другом партнеру, детету, родитељима) што никако не би смело да
се испусти из вида када се опредељује период чувања података у овим евиденцијама и
зато амандманом предлажемо да се подаци чувају трајно.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Дубравка Филиповски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
14.11.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

1450

Орг.јед.	Број	Прилог	Бројности
01	560-2675/		

1/6

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о спречавању насиља у породици подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 28. додаје се нови став 2. који гласи:

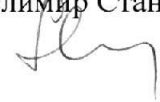
„Обавештења из става 1. овог члана дају се на начин и на језику који жртва
разуме.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

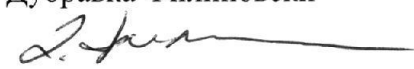
Треба имати у виду чињеницу да жртва насиља у породици или другог кривичног дела из овог закона може бити особа која слабо или никако не говори, или тој особи српски језик није матерњи језик, или је у питању дете које може имати сметње у развоју итд. Бројне и разноврсне су ситуације на које се наилази у пракси и зато је неопходно одредбом предложеном у овом амандману прописати обавезу за државне органе и установе да се постарају да жртва насиља у породици потпуна обавештења о органима, правним лицима и удружењима која јој могу пружити заштиту и подршку добије на адекватан, за њу разумљив начин.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Дубравка Филиповски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
14.11.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

1450

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/		

1/6

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о спречавању насиља у породици подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 18. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

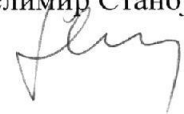
„Решење о предлогу доставља се надлежном полицијском службенику који је донео наређење о изрицању хитне мере, који га без одлагања уручује лицу коме је хитна мера изречена. Ако оно одбије пријем решења, надлежни полицијски службеник саставља о томе белешку, чиме се сматра да је решење уручено.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

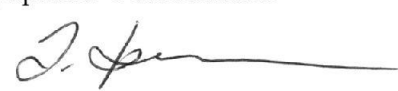
У Предлогу закона није дефинисано коме и на који начин првостепени суд доставља решење, односно како се превазилази ситуација у којој се учинилац насиља не јавља суду и због тога му није могуће уручити решење. Пошто је смисао целокупног закона координисано деловање свих државних органа у циљу спречавања насиља у породици, овим амандманом се предлаже синхронизовано деловање суда и надлежног полицијског службеника, специјализованог за поступање у материји породичног насиља. За уручивање решења суда искоришћена је аналогија са начином уручења наређења из члана 16. Предлога закона као и чињеница да учинилац насиља свакако има обавезу да се јави надлежном полицијском службенику што се може искористити за уручење судског решења.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Дубравка Филиповски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Јединствена Србија
14. новембар 2016године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

14 40

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	160-2675/		

116

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ подносим следећи:

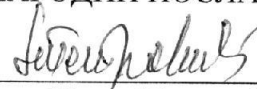
АМАНДМАН

У члану 35. став 1. Предлога закона речи: „или меру заштите од насиља у породици која му је одређена” бришу се.

Образложење

Амандманом се предлаже брисање прекршајне одговорности за кршење мера заштите од насиља у породици прописане Породичним законом, будући да сам амандманом на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика предложио да се задржи кривична одговорност за кршење ових мера, у оквиру кривичног дела насиље у породици.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Петар Петровић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1010

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Социјалдемократска партија Србије
15. новембар 2016. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о
спречавању насиља у породици подносимо:

АМАНДМАН

У члану 28. Предлога закона тачка се замењује запетом и додају се речи: "на начин
и на језику који жртва насиља разуме" после којих се ставља тачка.

Образложење

Овим амандманом наглашава се потреба индивидуалног приступа свакој
потенцијалној жртви насиља.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Милорад Мијатовић

Владимир Маринковић

Мехо Омеровић

Јасмина Каранац

Муамер Бачевац

Предраг Јеленковић

Бранимир Јовановић

Наташа Михаиловић Вацић

Милена Бићанин

Иван Бауер

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
14.11.2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о спречавању насиља у породици подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 34. став 1. мења се и гласи:

„Влада образује Савет за сузбијање насиља у породици (у даљем тексту: Савет), који прати примену овог закона, побољшава координацију између надлежних органа, установа и других правних и физичких лица и удружења из члана 6. овог закона и доприноси делотворнијем спречавању насиља у породици и ефикаснијој заштити од насиља у породици.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Решењем предложеним у амандману на прецизнији начин се дефинише улога Савета за сузбијање насиља у породици као новог тела које образује Влада РС. Формулација у интегралном тексту Предлога закона „побољшава координисање и делотворност спречавања насиља у породици и заштиту од насиља у породици“ није потпуно јасна док се на амандманом предложени начин прецизно дефинише између којих органа и установа, као и делова цивилног друштва Савет има улогу да допринесе бољој координацији, односно усклађеном деловању а све у циљу делотворнијег спречавања насиља у породици.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Дубравка Филиповски

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
14.11.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о спречавању насиља у породици подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 36. после речи: „донеће се у року од три месеца од“ додаје се реч „дана“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Предложеним амандманом коригује се текст Предлога закона у складу са јединственим методолошким правилима за израду прописа.

Народни посланици

Велимир Станојевић

Дубравка Филиповски

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

9 14

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
11. новембар 2016. год.
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675	116	

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици, подносимо амандмане:

I А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 12. додаје се став 6. тако да гласи:

“Сви државни органи, установе и друге организације чији је оснивач Република, аутономне покрајне или локална самоуправа и организације са јавним овлашћењима дужне су да у року од 30 дана од дана ступања овог закона на снагу донесу Правилник о обавезама запослених при спречавању насиља у породици.”

Образложење

Потребно је предвидети посебне обавезе запослених који приликом вршења својих послова и овлашћења из круга надлежности државних органа и организација са јавним овлашћењима имају посебну обавезу да обрате дужну пажњу приликом пријављивања случајева породичног насиља. Није довољно прописати генералну обавезу него спецификовати ту обавезу према типу овлашћења који запослени у одређеном типу органа имају.

II

А М А Н Д М А Н

У члану 16. додаје се став 7. тако да гласи:

"Надлежни полицијски службеник дужан је да, одмах након уручења наређење којим изриче хитну меру учиниоцу, жртву обавести и о врсти изречене хитне мере, као и о начину на који учиниоца може да пријави надлежном органу у случају да он ту хитну меру прекрши."

Образложење

Потребно је да жртва буде упозната са врстом хитне мере која је изречена учиниоцу, као и о начинима пријављивања учиниоца уколико је он прекрши.

III

А М А Н Д М А Н

У члану 16. мења се став 1. тако да гласи:

"Основни јавни тужилац и лице коме је изречена хитна мера могу против решења основног суда поднети жалбу вишем суду у року од три дана од дана пријема решења, а преко основног суда који је донео решење."

Образложење

Предложеним изменама овог члана отклања се груба омашка у Предлогу закона, где су надлежности које припадају основном јавном тужиоцу приписане вишем јавном тужиоцу.

IV

А М А Н Д М А Н

У члану 21. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

"Лица запослена у државним органима, органима аутономних покрајни и локалних самоуправа, организацијама и установама чији је оснивач република, аутономне покрајне или локалне самоуправе, као и другим организацијама које имају јавна овлашћења, посебно она која обављају здравствену, васпитну и образовну делатност, уколико приликом вршења својих

овлашћења дођу до сазнања о извршеном кривичном делу или посумњају на постојање опасности од насиља у породици, дужна су да то пријаве полицији."

Садашњи став 2. постаје став 3.

Образложење

Потребно је да обавеза пријављивања сазнања о кривичном делу насиља у породици буде јасно прописана за запослене у свим државним органима, установама и организацијама, као и у целокупном здравственом, васпитном и образовном сектору, без обзира на то да ли оне своју делатност обављају у приватном или јавном сектору. Запослени који обављају послове из делокруга ове три делатности најпре ће се суочити с последицама извршених кривичних дела описаних у овом закону.

V АМАНДМАН

У члану 24. после става 3. додаје се став 4. тако да гласи:

"Група за координацију и сарадњу дужна је да саставља кварталне извештаје о свом раду и редовно их доставља Савету за сузбијање насиља у породици. Правилник о форми и обавезним елементима кварталних извештаја прописује Савет за сузбијање насиља у породици."

Садашњи став 4. и 5. постају ставови 5. и 6.

Образложење

Потребно је да се пропишу механизми за праћење успешности рада група за координацију и сарадњу. Потребно је и да Савет за сузбијање насиља у породици има директан увид о непосредним искуствима у раду ових група, како би могао да уочи добре праксе и покрене сарадњу између различитих група за координацију и сарадњу, у циљу побољшања свеукупних резултата у примени мера за спречавање насиља у породици, које су и предмет овог закона.

VI АМАНДМАН

У члану 31. мења став 12. тако да гласи:

"Републичко јавно тужилаштво дужно је да, на основу Централне евиденције, израђује годишње извештаје са збирним подацима на републичком нивоу, и да их најкасније до 1. фебруара достави Савету за сузбијање насиља у породици."

Образложење

Став 12. у члану 31. Предлога закона о спречавању насиља у породици предвиђа брисање података о учиниоцима насиља у породици из Централне евиденције након 5 година. На тај начин изгубили би се подаци који су од значаја како за континуирано праћење напретка мера за спречавање насиља у породици прописаних овим законом, тако и за случајеве вишеструких учиниоца који би могли направити паузу дужу од 5 година између два или више идентификованих и пријављених случајева у којима су починили насиље. Ради обезбеђивања континуираног праћења напретка мера за спречавање насиља у породици, предлаже се обавеза Републичког јавног тужилаштва које води и чува Централну евиденцију, да једном годишње Савету за сузбијање насиља у породици подноси извештај са збирним подацима из Централне евиденције.

VII АМАНДМАН

Члан 34. мења се тако да гласи:

"Члан 34.

Народна скупштина доноси одлуку о формирању Савета за сузбијање насиља у породици (у даљем тексту: Савет), који прати примену овог закона и побољшава координацију и делотворност спречавања насиља у породици и заштити од насиља у породици.

Савет има девет чланова, од којих шест чланова делегирају представници државних органа, а три члана делегирају представници удружења чија је делатност повезана са заштитом од насиља у породици.

Чланове Савета бира Народна скупштина, на основу листе кандидата из редова државних органа и удружења чија је делатност повезана са насиљем у породици коју предлажу:

- 1) Министарство унутрашњих послова
- 2) Министарство правде
- 3) Министарство здравља
- 4) Министарство просвете, науке и технолошког развоја
- 5) Министарство рада, запошљавања и социјалне политике
- 6) Заштитник грађана
- 7) Удружења која пружају заштиту жртвама насиља у породици у Сигурним кућама
- 8) Удружења која пружају подршку жртвама насиља у породици путем С.О.С. телефона
- 9) Удружења која се баве унапређењем положаја и права жена

Представници удружења чија је делатност повезана са заштитом од насиља у породици и представници државних органа достављају Народној скупштини листу од два кандидата за чланство у Савету.

Надлежни одбор Народне скупштине разматра све предлоге за чланство у Савету, те на основу биографија кандидата доноси предлог о именовању девет чланова Савета из редова државних органа.

На основу Предлога надлежног одбора Народна скупштина доноси одлуку о избору члана Савета већином гласова свих народних посланика.

Радам Савета руководи председник кога бирају чланови Савета већином гласова.

Висину накнада за рад и износ трошкова за председника и чланове Савета одређује Савет својом одлуком, а у складу са Пословником о раду и Планом рада Савета које доноси, а у оквиру средстава у буџету Републике Србије опредељених за рад Савета.

Обавезе Савета су да:

- 1) Прикупља и анализира кварталне извештаје од група за координацију и сарадњу и координира њихов међусобни рад,
- 2) Прикупља, анализира и објављује годишње извештаје Републичког јавног тужилаштва о збирним подацима из Централне евиденције најкасније до 15. фебруара,
- 3) Израђује и објављује годишње извештаје о свом раду и делотворности мера за спречавање насиља у породици прописаних овим законом, процењујући њихову делотворност и иницирајући њихове измене, уколико резултати примене ових мера укажу да за тим постоји потреба, најкасније до 15. фебруара,
- 4) Доставља годишњи извештај о свом раду и делотворности мера за спречавање насиља у породици прописаних овим законом Народној скупштини на разматрање,
- 5) Успоставља и остварује сарадњу са релевантним међународним институцијама и удружењима у циљу размене искуства и унапређења примене прописаних мера за спречавање и сузбијање насиља у породици."

Образложење

Потребно је да се образовање и начин рада Савета детаљно пропишу.

VIII АМАНДМАН

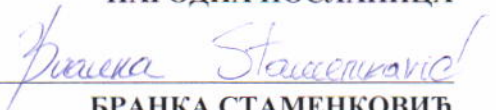
У члану 35. мења се став 2. тако да гласи:

"Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у државном органу и другом органу, организацији и установи, као и лице запослено у државном органу, органу аутономне покрајне и/или органу локалне самоуправе, организацији и установи чији је оснивач република, аутономна покрајна или локална самоуправа, као и другој организацијама која има јавна овлашћења, посебно оно које обавља здравствену, васпитну и образовну делатност које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12.)."

Образложење

Потребно је да се јасно дефинишу сва лица која су одговорна за пријављивање насиља у породици или постојања непосредне опасности од њега, а која подлежу прописаним казнама.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона
о спречавању насиља у породици подносимо:

А М А Н Д М А Н I

У члану 2. реч: „бржу“ замењује се речју: „хитну“.

Образложење

Амандманско решење представља језички боље и прецизније одређење квалитета заштите и подршке жртвама насиља у породици.

А М А Н Д М А Н II

У члану 3. став 3. после речи: „храњеник или хранитељ“ ставља се запета и додају речи: „старатељ“.

Образложење

Амандманом се предлаже проширење круга лица која су експлицитно обухваћена појмом насиља у породици. Овакво проширење је неопходно, будући да је Породичним законом регулисан институт старатељства. Према ПЗ под старатељство се ставља дете без родитељског старања (малолетни штићеник) или пунолетно лице лишене пословне способности (пунолетни штићеник). Будући да старатељ има дужност савесног старања о штићенику, конкретно: старање о личности, заступање, прибављање средстава за издржавање те управљање и располагање имовином штићеника, јасно је да је у питању однос који по својој садржини има елементе родитељског права, па је из тог разлога изменити став 3. у члану 3. на начин како је то предложено.

А М А Н Д М А Н III

У члану 4. став 1. додаје се нова тачка 1) која гласи:

„1) напуштање немоћног лица (члан 126. Кривичног законика);“

Постојеће тач. 1) – 18) постају тач. 2) – 19).

Образложење

У члану 4. став 1. одређено је да се овај закон примењује и на сарадњу у спречавању насиља у породици (чл. 23 – 26) у кривичним поступцима за кривична дела која су експлицитно наведена, као и на друга дела која су последица насиља у породици. Амандманом се предлаже да кривично дело Напуштање немоћног лица буде изричито предвиђено. Ово из разлога што је биће кривичног дела тако одређено да извршилац може бити само лице коме је поверено или које је дужно да се стара о немоћном лицу. Конкретно члан 126. КЗ одређује кривично дело Напуштање немоћног лица на следећи начин:

Напуштање немоћног лица

Члан 126.

- (1) Ко немоћно лице које му је поверено или о којем је иначе дужан да се стара остави без помоћи у стању или приликама опасним за живот или здравље, казниће се затвором од три месеца до три године.
- (2) Ако је услед дела из става 1. овог члана наступило тешко нарушење здравља или друга тешка телесна повреда остављеног лица, учинилац ће се казнити затвором од једне до пет година.
- (3) Ако је услед дела из става 1. овог члана наступила смрт остављеног лица, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година.

Имајући у виду одређене појма насиља у породице сматрамо да је потребно изменити члан 4. став 1. на начин како је предложено.

АМАНДМАН IV

У члану 7. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„До завршетка специјализоване обуке из става 1. овог члана руководилац подручне полицијске управе одређује као надлежног полицијског службеника полицијске службенике који имају радно искуство у поступцима спречавања насиља у породици и пружања заштите жртвама насиља.“

Образложење

Будући да примена закона у великој мери зависи од организовања и спровођења специјализоване обуке, чији програм тек треба да буде утврђен, а она тек спроводена, амандманом се предлаже допуна члана 7. тако да се обезбеди примена закона, односно поступање полиције и у периоду док се обука не спроведе.

АМАНДМАН V

У члану 8. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„До завршетка специјализоване обуке из става 1. овог члана јавни тужилац одређује заменике јавног тужиоца који имају искуства у гоњењу учинилаца кривичних дела одређених овим законом, односно кривичних дела која су имала елементе насиља у породици или су последица насиља у породици.“

Образложење

Амандман на члан 8. представља допуну члана 8. која је заснована на истим разлозима као и предложена допуна члана 7.

АМАНДМАН VI

У члану 9. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„До завршетка специјализоване обуке из става 1. овог члана председник сваког суда опште надлежности и прекршајног суда за суђење у предметима спречавања насиља у породици и за кривична дела одређена овим законом одређује судије које су раније судиле у предметима спречавања насиља у породици, односно у поступцима за кривична дела одређена овим законом, за кривична дела која су имала елементе насиља у породици или су последица насиља у породици.“

Образложење

Амандман на члан 9. представља допуну члана 9. која је заснована на истим разлозима као и предложена допуна члана 7.

АМАНДМАН VII

У члану 23. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана до завршетка специјализоване обуке лице одређено за везу именују се реда надлежних полицијских службеника, заменика јавних тужилаца и судија из чл. 7. ст. 2, чл. 8. ст. 2. и чл. 9. ст. 2.“

Образложење

Амандаман представља усаглашавање са амандманима на чл. 7, 8. и 9. и омогућава примену закона и пре него што је програм обука утврђен и спроведен.

АМАНДМАН VIII

У члану 35. после речи: „или продужена“ ставља се тачка, а остатак реченице брише се.

Образложење

Предлогом закона се поступање лица противно мери заштите од насиља у породици која му је изречена санкционише као прекршај, за разлику од досадашњег решења према којем је такво поступање било инкриминисано као кривично дело. Сматрамо да је постојеће решење боље са становишта заштите жртава насиља у породици и да има бољи одвраћајући ефекат, те у том смислу предлагемо амандманско решење. У оквиру амандмана на Закон о изменама и допунама Кривичног законика предлагемо задржавање постојећег кривичног дела у овој сфери.

АМАНДМАН IX

После члана 37. додаје се нови члан 37а који гласи:

**„Пружање бесплатне правне помоћи до доношења посебног закона
Члан 37а**

До доношења посебног закона о бесплатној правној помоћи, бесплатну правну помоћ жртви насиља у породици и жртви кривичног дела из овог закона пружа адвокат.

Државни органи и установе надлежне за примену овог закона из члана 6. овог закона на захтев жртве насиља у породици, односно жртве кривичног дела из овог закона одређују адвоката, који пружа бесплатну правну помоћ, по редоследу са списка адвокатске коморе надлежне према месту пребивалишта, односно боравишта жртве.

Средства за пружање бесплатне правне помоћи из става 1. овог члана обезбеђују се у буџету Републике Србије.“

Образложење

Амандманом се предлаже нормирање прелазног решења у погледу пружања бесплатне правне помоћи жртвама породичног насиља, односно кривичних дела, будући да закон утврђује право жртве на бесплатну правну помоћ, али у складу са посебним законом. Како посебан закон о бесплатној правној помоћи није донет, тиме се ово право жртве потпуно обесмишљава, а тиме се и онемогућава ефикасна заштита жртве. Из тих разлога потребно је утврдити прелазно решење до доношења посебног закона.

АМАНДМАН Х

У члану 38. речи: „ од 1. јуна 2017. године“ замењују се речима: „од 1. марта 2017. године“.

Образложење

Амандманом се предлаже скраћивање рока за примену закона, имајућу у виду значај материје коју закон регулише.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

Мирослав Алексић

Горан Богдановић

Ненад Константиновић

Здравко Станковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

10^{SG}

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- ПРЕДСЕДНИКУ -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“ 20/2012 – пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ** подносим следећи

АМАНДМАН

У члану 12. став 1. брише се.

Став 2. мења се и гласи:

„Сваки грађанин, државни и други органи, организације и установе обавезни су да неодложно пријаве полицији или јавном тужиоцу свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега.“

Став 4. мења се и гласи:

„Препознавање може да произиђе из проучавања пријаве коју је било коме поднела жртва насиља, из уочавања трагова физичког или другог насиља на жртви, или на други погодан начин.“

Образложење

Сматрам да се у предложеним ставовима 1. и 2. врши непотребно понављање обавезе пријављивања насиља надлежним државним органима, па је целискодније и концизније да се ови ставови преточе у један јединствени став. Мишљења сам да у предложеном ставу 4. није потребно експлицитно ограничити могућности за препознавање насиља, већ да се оно може учинити и на други погодан начин.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Борисав Ковачевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

10⁵⁶

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	500-2675/16		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- ПРЕДСЕДНИКУ -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“ 20/2012 – пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ** подносим следећи

АМАНДМАН

У члану 15. став 2. мења се и гласи:

„При процени ризика нарочито се води рачуна о томе да ли је могући учинилац раније или непосредно пре процене ризика учинио насиље у породици и да ли је спреман да га понови, да ли је претио убиством или самоубиством, поседује ли оружје, да ли је ментално болестан или злоупотребљава психоактивне супстанце, да ли постоји сукоб око старатељства над дететом или око начина одржавања личних односа детета и родитеља који је могући учинилац, да ли постоји сукоб око материјално-економских питања и средстава, да ли постоји брачно неверство или љубомора, да ли је могућем учиниоцу изречена хитна мера или одређена мера заштите од насиља у породици, да ли жртва доживљава страх и како она процењује ризик од насиља.“

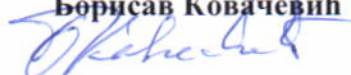
У ставу 3. реч „непосредној“ брише се.

Став 4. брише се.

Образложење

Сматрам да се при утврђивања процене ризика мора водити рачуна и о могућим проблемима који су везани за спорове партнера око имовине или новца, односно о питањима брачних неверстава, с обзиром да и они могу представљати извор потенцијалног насиља. У вези ставова 3. и 4. мишљења сам да би се свака процењена потенцијална опасност требала пријављивати надлежним државним органима, односно да не би требало правити разлику између „непосредне опасности“ и „опасности која није непосредна“, па сам стога предложио сажимање ова два става у јединствену одредбу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Борисав Ковачевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

10 56

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- ПРЕДСЕДНИКУ -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“ 20/2012 – пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ** подносим следећи

АМАНДМАН

У члану 16. у ставу 4. после речи: „Наређење“ додају се речи: „у писаној форми“.

Став 5. мења се и гласи:

„Наређење се уручује лицу коме је хитна мера изречена. Ако лице одбије пријем наређења, надлежни полицијски службеник је дужан да га задржи у притвору до одлуке суда. Надлежни полицијски службеник саставља о томе белешку, чиме се сматра да је наређење уручено.“

Образложење

Сматрам да је у ставу 4. неопходно нагласити да се наређење доноси у писаној форми.

Мишљења сам да је у ставу 5. неопходно да се прецизира поступак у случају да лице одбија да прими наређење. Ако неко не прихвата да прими наређење које изриче полиција, сматрам да је то јасна индиција да такво лице има намеру да настави са насиљем и да у томе мора бити спречено тако што ће бити задржано у притвору до одлуке суда.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Борисав Ковачевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС)

15. новембар 2016. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

SG
10

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675/16		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- ПРЕДСЕДНИКУ -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“ 20/2012 – пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ** подносим следећи

АМАНДМАН

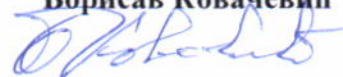
У члану 18. став 3. мења се и гласи:

„Решење о предлогу доноси се без одржавања рочишта, у року од 24 часа од пријема предлога да се хитна мера продужи. Суд може донети и одлуку о продужењу притвора.“

Образложење

Предложена допуна је повезана са амандманом који сам предложио на члан 16. Предлога закона којим предлажем могућност да се лице које одбија да прими наређење задржи у притвору.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Борисав Ковачевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Двери
14. новембар 2016. године

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2625/16		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу одредбе садржане у чл. 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о спречавању насиља у породици, подносимо:

АМАНДМАН I

Члан 2. се брише.

Образложење

Предлог је да се брише члан 2. јер није уобичајено да се посебним законом регулише “организација и поступање државних органа и установа” са циљем омогућавања делотворног спречавања насиља у породици, при чињеници да је наведена материја већ у целости уређена већим бројем других закона. Како су ови закони већ у примени, предложена законска норма члана 2. је сувишна.

АМАНДМАН II

У члану 7. Предлога закона бришу се речи “који су завршили специјализовану обуку”.

Образложење

Предлагач Закона није навео ни један аргумент о постојању припремљеног специјализованог програма за обуку кадрова који ће поступати у овим предметима. Уместо провереним академским институцијама, обука се поверава трећеразредним установама која се нису у пракси ни афирмисале ни потврдиле као образовне установе. Да хипокризија буде већа та иста установа ангажоваће професоре Правног факултета, наравно уз добре хонораре за обуку.

АМАНДМАН III

У члану 8. Предлога закона бришу се речи “који су завршили специјализовану обуку”.

Образложење

Предлагач Закона није навео ни један аргумент о постојању припремљеног специјализованог програма за обуку кадрова који ће поступати у овим предметима. Уместо провереним академским институцијама, обука се поверава трећеразредним установама која се нису у пракси ни афирмисале ни потврдиле као образовне установе. Да хипокризија буде већа та иста установа ангажоваће професоре Правног факултета, наравно уз добре хонораре за обуку.

АМАНДМАН IV

У члану 9. Предлога закона бришу се речи “који су завршили специјализовану обуку”.

Образложење

Предлагач Закона није навео ни један аргумент о постојању припремљеног специјализованог програма за обуку кадрова који ће поступати у овим предметима. Уместо провереним академским институцијама, обука се поверава трећеразредним установама која се нису у пракси ни афирмисале ни потврдиле као образовне установе. Да хипокризија буде већа та иста установа ангажоваће професоре Правног факултета, наравно уз добре хонораре за обуку.

АМАНДМАН V

Члан 10. Предлога закона мења се тако да се после речи: “руководилац у сваком центру за социјални рад одређује међу запосленим у центру тим стручњака” додају речи: “који чине социолози, педагози, психолози, правници, социјални радници”.

Образложење

Предложена формулација “тим стручњака” не чини норму одређеном, јер уколико не прецизирамо ко заиста чини тај тим у пракси може да дође до тога да тим стручњака чине и полицајац и социјални радник, те у таквим случајевима тим стручњака заправо не би постојао.

АМАНДМАН VI

У члану 12. Предлога закона став 5. брише се.

Образложење

Став 5. наведеног члана представља сувишно нормирање, с обзиром да у условима када постоји тужилачка истрага подразумева се да заменици јавних тужилаца непосредно чврсто сарађују са полицијом на сваком конкретном случају. Дакле, неспорно је да није неопходно прописивати сваки облик те сарадње.

АМАНДМАН VII

У члану 14. Предлога закона став 3. мења се тако што се бришу речи „може, по потреби“ и уместо њих додају се речи „обавезно ће“.

Образложење

Процена опасности од предузимања насиља у породици је сложена радња и није оправдано исту поверити искључиво полицијском службенику. Предложеним амандманом могуће злоупотребе се свде на минимум.

АМАНДМАН VIII

У члану 15. став 3. мења се тако што се бришу речи: „и групи за координацију и сарадњу“.

Образложење

Досадашња пракса указује да функционисање сличних група за координацију и сарадњу није давало жељене резултате, па их отуда не треба ни формирати.

АМАНДМАН IX

У члану 16. став 6. мења се тако да се бришу речи „и групи за координацију и сарадњу“.

Образложење

Досадашња пракса указује да функционисање сличних група за координацију и сарадњу није давало жељене резултате, па их отуда не треба ни формирати.

АМАНДМАН X

У члан 18. Предлога закона став 1. мења се и гласи: „Предлог да се хитна мера продужи заменик јавног тужиоца подноси основном суду на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, а о предлогу одлучује судија појединац“.

Образложење

У Предлогу закона изостао је субјект који подноси захтев основном суду за продужење хитних мера. По самој суштини закона то право припада заменику јавног тужиоца, те зато сматрамо да би то требало прецизирати, а све у циљу да предложена норма буде што прецизнија и јаснија.

АМАНДМАН XI

У члану 23. Предлога закона став 1. брише се.

У члану 23. Предлога закона став 2. брише се.

У члану 23. Предлога закона став 3. брише се.

Члан 23. став 4. Предлога закона постаје став 1.

Образложење

Горенаведени ставови само оптерећују закон непотребним организационим питањима. Ко ће бити задужен за везу међу државним органима, а ко руководицац не представља законску материју, већ унутрашње организационо питање министарства и његове међусобне координације рада. Ти облици сарадње могу бити далеко разуђенији од предложених у овом закону. Ова питања се по природи ствари могу нормирати подзаконским прописима.

АМАНДМАН XII

Члан 24. Предлога закона брише се.

Образложење

Горенаведени ставови само оптерећују закон непотребним организационим питањима. Ко ће бити задужен за везу међу државним органима, а ко руководицац не представља законску материју, већ унутрашње организационо питање министарства и његове међусобне координације рада. Ти облици сарадње могу бити далеко разуђенији од предложених у овом закону. Ова питања се такође могу нормирати подзаконским прописима.

АМАНДМАН XIII

Члан 25. Предлога закона брише се.

Образложење

Горенаведени ставови само оптерећују закон непотребним организационим питањима. Ко ће бити задужен за везу међу државним органима, а ко руководицац не представља законску материју, већ унутрашње организационо питање министарства и његове међусобне координације рада. Ти облици сарадње могу бити далеко разуђенији од предложених у овом закону. Ова питања се такође могу нормирати подзаконским прописима.

АМАНДМАН XIV

У члану 26. Предлога закона после речи: “министар надлежан за послове правосуђа, министар надлежан за унутрашње послове” бришу се речи: “министар надлежан за послове породичне заштите”

Образложење

Није јасно који је то министар надлежан за послове породичне заштите, осим ако Влада не размишља да врло брзо формира ново министарство како не би морала вршити измену и допуну овог закона. У постојећим околностима оваква формулација је непрецизна, те уноси само забуну у јавности.

АМАНДМАН XV

Члан 27. Предлога закона брише се.

Образложење

Читав концепт „специјалних обука“ које је предлагач закона предвидео је сувишан, с обзиром да код нас већ постоје и функционишу установе и стручњаци за проблематику насиља у породици. Такође, не треба заборавити ни високошколске установе, нарочито правне факултете који имају стручне капацитете за спровођење специјалистичких обука, при чему се садржина тих обука може мењати и прилагођавати новонасталим околностима и различитим појавним облицима насиља у породици. Посебно су спорне компетенције Правосудне академије за спровођење наведених обука.

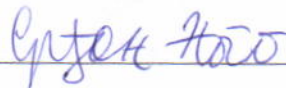
АМАНДМАН XVI

Члан 34. Предлога закона брише се.

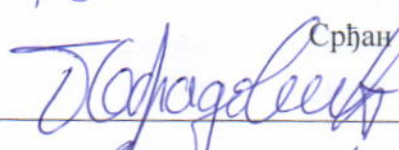
Образложење

Образовање Савета представља још један од начина бирократизације нашег државног апарата. Најефикаснији вид примене овога закона је да о његовом спровођењу брину надлежни државни органи у склопу остваривања њихових законом утврђених надлежности.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

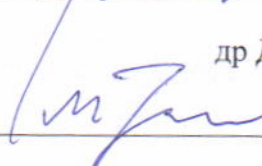
Срђан Ного

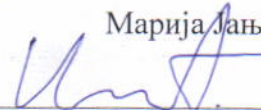
Бошко Обрадовић

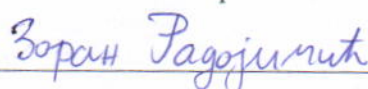
др Драган Весовић

Марија Јањушевић

мр Иван Костић

Зоран Радојичић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	500-2015		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман I.

Члан 1. Предлога закона мења се и гласи:

„Овим законом уређује се начин поступања надлежних државних органа и установа који предузимају мере за спречавање насиља у породици и пружање заштите и подршке жрвама насиља у породици.

Одредбе овог закона не примењују се према малолетним лицима који су учиниоци радњи и дела насиља у породици”.

Образложење

Предложено решење: Измена члана 1. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења: Насиље у породици је предмет регулисања Кривичног законика и Породичног закона. Све што је прописано одредбама наведених закона не би смело да се мења или доводи у питање. Ако је проблем превентивна заштита и спречавање насиља у породици онда овим законом превасходно морају да се реше сва у пракси спорна питања која претходе примени норми кривичноправних и грађанскоправних норми из наведених закона. Тема је како спречити и како благовремено предупредити ненакнадиве штете насиља у породици. Амандманом се предлаже облик превенције кроз прецизирање начина рада надлежних органа и установа и хитне мере.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана: Прецизирање предмета закона у складу са основном садржином и циљевима који се желе постићи.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства: Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Вјерица Радета

Петар Лојић

Зоран Красић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	500-2015		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман II.

Члан 2. Предлога закона мења се и гласи:

„Циљ овога закона је да се благовремено препознају појавни облици, радње и понашања који могу да представљају акте насиља у породици како би надлежни државни органи и установе могли благовремено и ефикасно да предузму мере превентивне заштите, спрече насиље у породици или понављање насиља и пруже ефикасну заштиту и подршку жрвама насиља у породици”.

Образложење

Предложено решење: Измена члана 2. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења: Није устаљена пракса да се посебном нормом одређује циљ закона, али ако се приступа дефинисању циља онда је свакако циљ овог предлога закона да се на време препозна све што би могло да буде насиље у породици, да се ескалација тог понашања предупреди и одговарајућим мерама на време спрече последице. Једноставно речене циљ је превентивно спречавање, а никако циљ не може да буде организација државних органа и установа. Организацију и надлежност органа регулишу неки други прописи. Уосталом и највећи број одредби предлога закона је посвећен хитним мерама које имају за циљ превенцију и спречавање понављања насиља.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана: Прецизирање циља закона у складу са основном садржином и мерама преко којих се жели постићи превенција.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства: Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Вјерица Радета

Срето Перић

Зоран Красић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Број
01	560-2675		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман III.

Члан 3. Предлога закона мења се и гласи:

„Спречавање насиља у породици у смислу одредаба овог закона представља:

- скуп мера којима се утврђује да ли постоји и да ли прети непосредна опасност од насиља у породици,

- скуп мера које се примењују да се спречи и заустави непосредна опасност од насиља у породици.

Непосредна опасност од насиља у породици постоји ако радње и понашање могућег учиниоца и друге околности сасвим основано указују да је он спреман да у време које непосредно предстоји учини или понови дело насиља у породици.

Насиље у породици, у смислу одредаба овог закона, су радње, акти и понашања ближе одређена:

- чланом 194. Кривичног законика („Службени гласник РС”, бр. 85/05, 88/05 – исправка, 107/05 – исправка, 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14 и ___/16),
- чланом 197 Породичног закона („Службени гласник РС”, бр. 18/2005, 72/2011 – др. закон и 6/2015)”.

Образложење

Предложено решење:

Измена члана 3. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Врши се разврставање мера почев од појавног облика који би указивао на могућност насиља у породици до мера које спречавају акте извршења насиља. Мења се дефиниција непосредне опасности од насиља, јер је непосредна опасност од насиља централно питање овог предлога закона. Уједно се подржавају решења о санкционисању насиља. Овде је прилика и да се укаже да одредбама предлога закона никако не сме да се врши пропиривање или угрожавање следећих одредби које постоје у правном систему:

1. Кривични законик Републике Србије:

„Насиље у породици

Члан 194

(1) Ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице,

казниће се затвором од три месеца до три године.

(2) Ако је при извршењу дела из става 1. овог члана коришћено оружје, опасно оруђе или друго средство подобно да тело тешко повреди или здравље тешко наруши, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.

(3) Ако је услед дела из ст. 1. и 2. овог члана наступила тешка телесна повреда или тешко нарушавање здравља или су учињена према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.

(4) Ако је услед дела из ст. 1, 2. и 3. овог члана наступила смрт члана породице, учинилац ће се казнити затвором од три до петнаест година.

(5) *Ко прекрши мере заштите од насиља у породици које му је суд одредио на основу закона,*

казниће се затвором од три месеца до три године и новчаном казном”.

(Текст у италић фонту је текст који предлагач мења предлогом закона о изменама и допунама Кривичног законика на овом заседању Народне скупштине. У позива на Кривични законик није могуће навести и будуће објављивање у Службаном гласнику РС.)

2. Породични закон Републике Србије:

„Насиље у породици
Члан 197

(1) Насиље у породици, у смислу овог закона, јесте понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице.

(2) Насиљем у породици, у смислу става 1 овог члана, сматра се нарочито:

1. наношење или покушај наношења телесне повреде;

2. изазивање страха претњом убиства или наношења телесне повреде члану породице или њему блиском лицу;

3. присиљавање на сексуални однос;

4. навођење на сексуални однос или сексуални однос са лицем које није навршило

14. годину живота или немоћним лицем;

5. ограничавање слободе кретања или комуницирања са трећим лицима;

6. вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање.

(3) Члановима породице у смислу става 1 овог члана сматрају се:

1. супружници или бивши супружници;

2. деца, родитељи и остали крвни сродници, те лица у тазбинском или адоптивном сродству, односно лица која везује хранитељство;

3. лица која живе или суживела у истом породичном домаћинству;

4. ванбрачни партнери или бивши ванбрачни партнери;

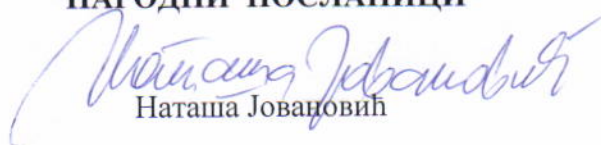
5. лиц а која су међусобно била или су још увек у емотивној или сексуалној вези, односно која имају заједничко дете или је дете на путу да буде рођено, иако никада нису живела у истом породичном домаћинству”.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Прецизирање одредби закона у складу са циљем и другим законима из ове области.

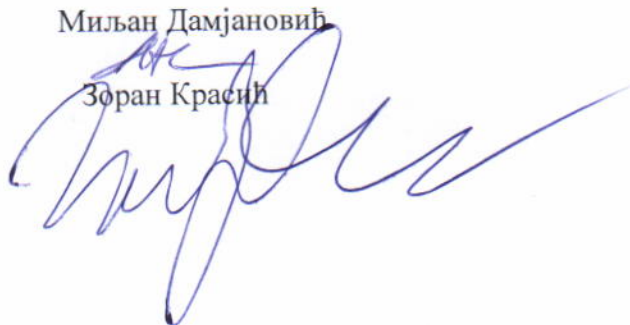
Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:
Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Наташа Јовановић

Миљан Дамјановић

Зоран Крсинић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	560-2675		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман IV.

Члан 4. Предлога закона мења се и гласи:

„Одредбе овог закона примењују се на поступање, акте, радње и мере надлежних државних органа и установа које имају за циљ спречавање насиља у породици (члан 23-26) у кривичним поступцима за кривично дело насиље у породици (члан 194. Кривичног законика) и друга кривична дела која су последица насиља у породици.

Одредбе овог закона примењују се и на пружање заштите и подршке жртвама кривичног дела из става 1. овог члана”.

Образложење

Предложено решење:

Измена члана 4. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

У сваком погледу мора да се избегне таксативно набрајање која би кривична дела могла да буду у стицају са кривичним делом насиље у породици или да се преко њих препознаје и кривично дело насиља у породици. Радња извршења многих кривичних дела је већ садржана у радњи кривичног дела насиља у породици чињеницом да постоји породична или са њом слична веза између учиниоца и жртве.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Прецизирање норме, јер набрајање кривичних дела може унети забуну у примени.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Миленковић

Петар Јојић

Зоран Красић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	500-2075		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман V.

У члану 5. Предлога закона речи „на спречавање насиља у породици, у поступцима против учинилаца кривичних дела одређених овим законом” замењују се речима „на поступање и мере против учиниоца кривичног дела насиље у породици којима се спречава насиље у породици”.

Образложење

Предложено решење:

Измена у члану 5. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Врши се измена текста у складу са изменом која се предлаже у члану 4. предлога закона. Отклања се и непрецизност основног текста, јер превентивне мере се по правилу предузимају и пре званичног покретања кривичног поступка.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

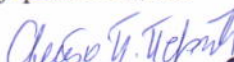
Прецизирање норме, јер набрајање кривичних дела из члана 4. може унети забуну и у примени члана 5.

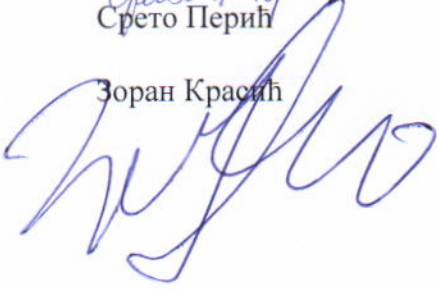
Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Вјерица Радета

Срето Перич

Зоран Красић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

915
116

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман VI.

У члану 6. став 1. Предлога закона речи „кривичних дела одређених овим законом” замењују се речима „кривичног дела насиље у породици”.

У ставу 3. речи „кривичних дела одређених овим законом” замењују се речима „кривичног дела насиље у породици”.

Образложење

Предложено решење:

Изменеу члану 6. ст. 1 и 3. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Врши се измена текста у складу са изменом која се предлаже у члану 4. предлога закона. Отклања се и непрецизност основног текста, јер превентивне мере се по правилу предузимају и пре званичног покретања кривичног поступка.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Прецизирање норме, јер набрајање кривичних дела из члана 4. може унети забуну и у примени члана 6.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Милорад Мирчић

Јово Остојић

Зоран Красић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	500-2675		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман VII.

У члану 11. Предлога закона речи „кривичних дела одређених овим законом” замењују се речима „кривичног дела насиље у породици”.

Образложење

Предложено решење:

Изменау члану 11. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Врши се измена текста у складу са изменом која се предлаже у члану 4. предлога закона. Отклања се и непрецизност основног текста, јер превентивне мере се по правилу предузимају и пре званичног покретања кривичног поступка.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Прецизирање норме, јер набрајање кривичних дела из члана 4. може унети забуну и у примени члана 11.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Томислав Љубеновић

Петар Јојић

Зоран Красић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

915

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	360-2075/16		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман VIII.

У члану 12. став 5. Предлога закона речи „полицијским службеницима” замењују се речима „надлежној подручној полицијској управи”.

Образложење

Предложено решење:

Изменау члану 12. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Врши се измена текста, јер достављање полицијским службеницима у суштини ништа не значи. Доставља се полицији као надлежном органу. Полиција је орган, а полицијски службеник евентуално може бити овлашћено службено лице.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

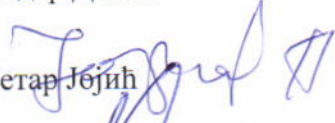
Прецизирање норме.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Бождар Делић

Петар Јејић

Зоран Красић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560	2675	

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман IX.

У члану 13. Предлога закона додаје се нови став 3. који гласи:
„Током поступка у полицијској станици могући учинилац мора да се поучи и да му се омогући контакт и коришћење услуга браниоца и правне помоћи у складу са Уставом и законима Републике Србије”.

Образложење

Предложено решење:

Изменау члану 13. Предлога закона додавањем новог става.

Објашњење предложеног решења:

Врши се додавање новог става 3. како би могући учинилац, још увек као особа под дејством презумпције невиности, знао и био у могућности да користи услуге правне помоћи. То је важно, јер од почетне квалификације дела, радње и понашања зависи ток поступка против лица које је сумњиво да је извршило акт насиља у породици.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Прецизирање норме и поштовање људских права лица под дејством презумпције невиности.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Божидар Делић

Вјерица Радета

Зоран Красић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

9¹⁵

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	500-2675		

16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман Х.

У члану 15. став 2. Предлога закона реч „злупотребљава” замењује се речју „користи.”

Образложење

Предложено решење:

Изменау члану 15. став 2. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Када се нешто злоупотребљава, онда се ради о нечему што је по правилу дозвољено, али није дозвољено у погледу количине или начина и сл. Тако је могућа злоупотреба Пословника. Пословник није забрањен.

Када су у питању психоактивне супстанце у питању је њихово коришћење. Питање се своди на дрогу и зависност, без обзира шта дефинисали као дрога. Ако је дрога друштвено непожељна и забрањена онда никако не пристаје реч злоупотреба.

У контексту члана 15. Предлога закона само коришћење психоактивних супстанци је релевантно, а не да ли се злоупотребљава или се не злоупотребљава психоактивна супстанца.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

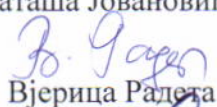
Прецизирање норме.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Наташа Јовановић

Вјерица Радета

Зоран Крсинић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	500-2016	15	16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман XI.

У члану 16. после става 6. додаје се нови став 7. који гласи:

„Надлежни полицијски службеник је дужан да у случају изрицања хитних мера из става 2 и 3. овог члана, жртву насиља збрине у одговарајућој установи социјалне заштите док се не увери да не постоји опасност за насиље у породици”.

Образложење

Предложено решење:

Изменау члану 16. Предлога закона додавањем новог става 7.

Објашњење предложеног решења:

Пошто је циљ овог закона превентива, онда без доградње са новим ставом 7. цео предлог закона би се сводио на отимање имовине власнику. Својина је такође људско право која не сме да се угрожава, отима или власник ускраћује у правима која има као власник. У пракси је било доста случајева да се као крајњи исход поступака против насиља у породици дешавало да се власник стана избаци на улицу.

Ако је држава нашла за сходно да се уплиће у породичне односе који могу да се реше и разводом брака, а то неко од супружника не жели, онда је неприхватљиво да основни принцип уплитања државе буде да се власник стана избаци на улицу због постојања неке сумње да психички утиче на чланове домаћинства?

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Прецизирање норме.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Милорад Мирчић

Вјерица Радета

Зоран Красић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	500-2675		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман XII.

Члан 23. Предлога закона брише се.

Образложење

Предложено решење:

Брисање члана 23. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Потпуно је неприхватљиво и неуставно да било каква веза, па макар и у размена обавештења буде тако постављена да доводи у питање самосталност и независност судова и судија.

Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Прецизирање норме у складу с Уставом и законима.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Александра Белачић

Вјерица Радета

Зоран Красић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
14. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. став 1 и 2. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ следећи амандман:

Амандман XIII.

У члану 27. став 1. Предлога закона речи „доноси Правосудна академија” замењују се речима „доносе Правосудна академија и Криминалистичко-полицијска академија”.

Образложење

Предложено решење:

Измена у члану 27. став 1. Предлога закона.

Објашњење предложеног решења:

Обе академије су у специфичном образовном систему, а високошколске установе имају самосталност да свака себи прописује образовни програм. Јединство и идентичност програма, ако је то потребно, обезбеђује се на други начин, а не прописивањем да је програм једне академија обавезан и за другу. Уосталом у многоме се разликује ниво потребних знања и вештина који се траже за надлежне полицијске службенике у односу на тужиоце и судије.

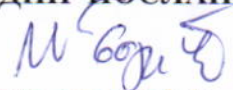
Циљ који се жели постићи усвајањем амандмана:

Прецизирање норме у складу с Уставом и законима.

Процену утицаја предложеног решења на буџетска средства:

Нема утицаја.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Милован Бојић

Миљан Дамјановић

Зоран Красић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

945
16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Народни посланик Горица Гајић
14. новембар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675	16	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на предлог **Закона о спречавању насиља у породици**, који је поднела Влада Републике Србије (број 5650-2675/16 од 31.10.2016. године), подносим амандмане:

АМАНДМАН I

на члан 3.

Став 1. мења се и гласи:

"Спречавање насиља у породици састоји се од скупа мера којима се открива да ли прети непосредна опасност од неког облика насиља у породици и ризика од тешког повређивања и убиства и скупа мера које се примењују када су непосредна опасност и ризик откривени."

У ставу 2. после речи "у породици" додају се речи "и ризик од тешког повређивања и убиства". Даљи текст остаје исти.

Образложење

Овим амандманом се прави разлика између непосредне опасности која прети да жртва буде изложена неком виду насиља и ризика од тешког повређивања и чак убиства жртве, због чега се управо (великог броја убистава) овај Закон и доноси.

АМАНДМАН II

на члан 7.

После речи "у даљем тексту", уместо речи "надлежни", треба да стоји "специјализовани".

Образложење

Како је чланом 7. предвиђено да руководиоци подручних Полицијских управа одреде полицијске службенике који ће завршити специјализовану обуку за учешће у спречавању насиља у породици и пружању заштите жртви насиља, прецизније је и да се у тексту Закона реч "надлежни" замени речју "специјализовани", јер су и иначе сви полицијски службеници надлежни за ове поступке.

АМАНДМАН III

на члан 8.

После речи "законом" додају се речи "(у даљем тексту: специјализовани заменик јавног тужиоца)."

Образложење

Чланом 8. Предлога Закона и јавни тужиоци ће одредити своје заменике који ће завршити специјализовану обуку, да би остваривали надлежности јавних тужилаштава у спречавању насиља у породици и гоњењу учинилаца насиља, па сходно томе треба да се одреди да су у даљем тексту Закона то специјализовани заменици.

АМАНДМАН IV

на члан 9.

У ставу 1. после речи "законом" додају се речи: "(у даљем тексту: специјализоване судије)."

Образложење

У складу са изменама члана 7. и 8. и обучене судије у члану 9. треба у даљем тексту Закона да носе име – специјализоване судије.

АМАНДМАН V

на члан 12.

У ставу 5. после речи "обавестили" уместо речи "надлежног" треба да стоји "специјализованог".

Образложење

Измена је у складу са амандманом на члан 7.

АМАНДМАН VI

на члан 13.

Члан 13. мења се и гласи: "Полицијски службеници дужни су да одмах обавесте специјализованог полицијског службеника о сваком пријављеном догађају насиља у породици, или сумњи на непосредну опасност од насиља без обзира како су за то сазнали.

По налогу специјализованог полицијског службеника или специјализованог заменика тужиоца, дужну су да доведу могућег учиниоца у полицијску станицу.

Задржавање могућег учioniоца у полицијској станици ради доношења наређења о изрицању или неизрицању хитне мере, може трајати најдуже 8 часова."

Образложење

Предлогом Закона овим чланом се дају већа овлашћења полицајцима у полицијској патроли да могу сами да приводе могућег учioniоца насиља од специјализованих полицијских службеника. Амандманом се враћа већа надлежност управо специјализованом полицијском службенику.

АМАНДМАН VII

Мења се наслов пре члана 14. и гласи:

"Поступање специјализованог полицијског службеника."

Образложење

Измена је у складу са амандманом на члан 7.

АМАНДМАН VIII

на члан 14.

У ставу 1. 2. и 3. реч "надлежни" замењује се речју "специјализовани."

У ставу 1. реч "мора" мења се речју "је дужан."

У ставу 2. после речи "од њега" додају се речи "и изриче једну од законом предвиђених хитних мера у одсуству учioniоца."

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи: "Специјализовани полицијски службеник хитну меру може донети и без довођења могућег учioniоца у полицијску станицу, уколико се налази на месту где је догађај пријављен или уколико се могући учинилац противи довођењу у полицијску станицу."

Досадашњи став 3. мења се и гласи: "Специјализовани полицијски службеник је дужан да о пријављеном догађају насиља одмах обавесту стручног радника Центра за социјални рад, како би стручни радник предузео мере из своје надлежности.", и постаје став 4.

Образложење

Став 1. 2. и 3: Измена је у складу са амандманом на члан 7.

Став 2: Ако у ставу 1. овог члана специјализовани полицијски службеник има обавезу да учиниоцу насиља изрекне хитну меру када је доведен у полицијску станицу, та обавеза мора да стоји и кад учинилац није приведен у станицу. Не може да се остане само на процени ризика од насиља ако по информацијама прети опасност да ће насиље бити учињено или да је учињено само зато што учинилац није приведен.

Новим ставом 3. прецизирано је изрицање хитне мере на лицу места догађаја. Измењеним ставом 3. налаже се специјализованом полицијском службенику да је дужан да одмах обавести Центар за социјални рад о догађају пријављеног насиља.

А М А Н Д М А Н IX

на члан 15.

У ставу 1. уместо речи "у што краћем року" треба да стоји "у року од 6 сати".

У ставу 3. и 4. реч "надлежни" мења се речју "специјализовани."

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи: "Сваки државни орган у коме се именују особе које су специјализоване за поступање у случајевима насиља, дужни су да прцене ризик у складу са Општим и Посебним протоколом за потупање."

Досадашњи став 4. поставе став 5.

О б р а з л о ж е њ е

Процена ризика на основу доступних информација мора да се ограничи на бар 6 сати. Формулација "у што краћем року" је увек релативна – који је то што краћи рок, поготово што тражимо да процеси код спречавања насиља у породици буду брзи.

А М А Н Д М А Н X

на члан 16.

У ставу 1. реч "надлежни" мења се речју "специјализовани".

У ставу 2. после речи "прилази јој" додају се речи "мера привременог притвора за учиниоца, мера склањања жртве на сигурно место и на непознатој адреси за учиниоца."

Став 3. мења се и гласи: "Наређењем могу да се изрекну предвиђене хитне мере из става 2. овог члана појединачно или виђе мера заједно."

У ставу 4. после речи "изрекао" додају се речи "и последице пропуштања овог јављања, као и запређене санкције у случају кршења мера."

После става 5. додаје се нови став 6. који гласи: "Ако учинилац није приведен у полицијску

станицу, наређење о изреченој хитној мери оглашава се на огласној табли, о томе се саставља белешка, чиме се сматра да је наређење уручено."

Додаје се нови став 7. који гласи: "Уколико је изречена мера привремено удаљење из стана, у наређењу се констатује да су од лица коме се изриче мера узети кључеви од стана који ће бити враћени након истека мере, да је лицу омогућено да узме своје личне ствари да је лице обавештено о могућностима привременог смештаја уколико нема где да борави током трајања мере."

Досадашњи став 6. постаје став 8.

После става 8. додаје се нови став 9. који гласи: "Специјализовани полицијски службеник је дужан да о изреченој мери одмах обавести жртву насиља и обавести је на који начин може да пријави свако кршење мере."

Образложење

Амандманом на овај члан, поред предвиђене две хитне мере додају се још две – мера притвора за учиниоца и мера склањања жртве на сигурно и за учиниоца непознато место. У пракси су код тежих облика насиља са претњом убиством за жртву најбезбедније да се учинилац притвори или да се жртва склони на неко време на сигурно место.

Меру забране контакта са жртвом и удаљење учиниоца из стана непосредно пре или после акта насиља обично не доноси сигурност за жртву, јер их учинилац не поштује.

Амандманом је предвиђено наређење и његова важност и за учиниоца који није приведен полицији, јер и тада, ако је учинилац у бекству, мора да се реагује што пре и изрекну мере.

Амандманом је појединачни службеник обавезан да обавести жртву о изреченој мери учиниоцу насиља.

АМАНДМАН XI

После члана 16. додаје се нови члан 16а. који гласи:

"У случају да специјализовани полицијски службеник процени да нема основа за изрицање наређења о хитној мери, дужај је да о томе обавести Јавног тужиоца, Центар за социјални рад, могућег учиниоца насиља и жртву.

Уколико специјални полицијски службеник не изрекне хитну меру, основни јавни тужилац може да захтева додатно прикупљање обавештења и доказа ради поновне процене ризика и доношења хитних мера."

Образложење

Амандманом се регулише поступање у случају неизрицања хитних мера, као и поновна процена ризика после такве одлуке полиције.

АМАНДМАН XII

на члан 17.

У ставу 1. и ставу 3. реч "надлежног" мења се речју "специјализованог."

Образложење

Измена је у складу са амандманом на члан 7.

АМАНДМАН XIII

на члан 18.

У ставу 1. после речи "одлучује" додаје се реч "специјализовани", даљи текст остаје исти.

Став 2. мења се и гласи: "Суд продужава хитну меру ако после вредновања процене ризика специјализованог полицијског службеника, вредновања процене ризика које је учинило Основно јавно тужилаштво, оцене приложених доказа и тврдњи из предлога Основног јавног тужилаштва и оцене изјашњења лица коме је хитна мера изречена, установи непосредну опасност од насиља у породици, Решењем о продужавању хитне мере."

Став 3. мења се и гласи: "Суд ће донети Решење о продужењу хитне мере у року од 24 сата од сата пријема предлога, без одржавања рочишта, на основу доказа који су приложени уз предлог.

После става 3. додаје се став 4. који гласи: "Уколико на основу приложених доказа суд буде сматрао да нема основа за продужење мере, Решењем ће одбити предлог као неоснован."

После става 4. додаје се став 5. који гласи: "Решење о продужавању хитне мере суд одмах доставља Центру за социјални рад и специјализованом полицијском службенику, који је дужан да Решење уручи могућем учиниоцу у складу са чланом 16. Закона и потврду о уручењу достави суду."

После става 5. додаје се став 6. који гласи: "Уколико се могући учинилац не јави специјализованом полицијском службенику, сматраће се да му је Решење уредно уручено, о чему се сачињава службена белешка."

Образложење

Амандманом се прецизира да суд **Решењем** продужава или одбија хитну меру предложену од стране тужилаштва. Прецизирано је да се Решење суда одмах доставља Центру за социјални рад и полицији како би било уручено и могућем учиниоцу, и потврдом се суд обавештава о уручењу Решења."

АМАНДМАН XIV

на члан 19.

У ставу 1. речи "виши јавни тужилац" се бришу, а реч "могу" замењује се речју "може."

Образложење

Виши јавни тужилац се као орган не помиње у Закону у II поглављу – Надлежни органи и установе, као учесник у овим поступцима, па није јасно по ком основу Виши јавни тужилац подноси жалбу.

АМАНДМАН XV

на члан 20.

У ставу 1. реч "надлежни" мења се речју "специјализовани."

Став 4. се брише.

Образложење

Време проведено у притвору и свако друго лишавање слободе не би требало да се рачуна у трајање хитне мере, јер се ради о превентивним мерама када још увек нема услова за лишавање слободе учиниоца насиља.

АМАНДМАН XVI

на члан 25.

У ставу 2. после речи "службеника" додају се речи "који су завршили специјализовану обуку."

Образложење

Како је у ставу 2. прецизирано да су чланови групе заменици ОЈТ који су завршили специјализовану обуку, треба и код полицијских службеника нагласити да су завршили специјализовану обуку.

АМАНДМАН XVII

на члан 28.

После речи "и подршку" треба додати речи "на начин и на језику који жртва разуме."

Образложење

Како су често жртве насиља лица ментално ометена у развоју, ограничених интелектуалних и образовних капацитета, деца, страни држављани, треба прецизирати да је битан начин и језик на коме им се дају обавештења.

АМАНДМАН XVIII

Члан 31. мења се и гласи:

"Надлежна полицијска управа води евиденције о пријављеним случајевима насиља у породици, о свим предузетим мерама из надлежности полиције, о изрицању и извршењу хитних мера и извршењу мера заштите од насиља у породици.

Евиденција полицијске управе садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, прикупљене изјаве, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације ;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама из надлежности полиције и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика и називе органа којима је процена ризика достављена;

7) податке о изрицању хитних мера (датум и број наређења о изрицању хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме се мере изричу);

8) податке о продужењу и извршењу хитних мера (број и датум решења основног суда о продужењу хитних мера, њихово трајање и време почетка њиховог трајања, према коме су мере изречене, подаци о извршењу хитних мера);

9) податке о извршењу мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према коме су мере изречене, подаци о извршењу мера заштите). Основни суд води евиденцију о својим одлукама о предлозима за продужење хитних мера, о предузетим радњама и одређеним мерама заштите од насиља у породици, о предузетим радњама суда у кривичном поступку.

Евиденција основног суда садржи:

1) личне податке о лицу коме је продужена хитна мера (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.)

2) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени

матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

3) податке о раније предузетим радњама суда у кривичном поступку;

4) податке о раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

Евиденција основног суда о предлозима за продужење хитних мера садржи:

5) број датум решења којим је продужена хитна мера, врста мере, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима је мера одређена;

6) број и датум решења којим је одбијен предлог да се продужи хитна мера;

7) податке о жалби против решења донетог о предлогу за продужење хитних мера;

8) податке о одлуци донетој по жалби.

Евиденција основног суда о одређеним мерама заштите од насиља у породици садржи:

1) податке о одлуци суда о одређивању мера заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и њено трајање, према којим лицима је мера одређена);

3) податке о жалби на одлуку суда о одређивању мера заштите од насиља у породици;

4) податке о одлуци донетој по жалби;

5) податке о продужењу, односно престанку мера заштите од насиља у породици.

Основно јавно тужилаштво води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама тужилаштва, о предлозима за продужење хитних мера и захтевима за одређивање мера заштите од насиља у породици.

Евиденција основног јавног тужилаштва садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама тужилаштва и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о процени ризика;

7) податке о продужењу хитних мера (датум и број предлога за продужење хитних мера, врста мера, њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима се предлажу хитне мере, назив суда којем је предложено продужење хитних мера));

8) податке о одлуци суда по предлогу јавног тужиоца (датум и број решења, врсте мера,

њихово трајање и време почетка трајања, према којим лицима су продужене хитне мере, или решење о одбијању предлога као неоснованог);

9) податке о жалби против решења којим је одбијен предлог да се продуже хитне мере и подаци о одлуци донетој по жалби;

10) податке о подношењу тужбе за одређивање мера заштите од насиља у породици (врста мера, њихово трајање, према којим лицима се тражи мера заштите, назив суда којем је поднета тужба за мере заштите);

11) податке о одлуци суда поводом тужбе за одређивање мера заштите од насиља у породици (број и датум одлуке, врста мере која је одређена и трајање мере, према којим лицима су одређене мере заштите);

12) подаци о жалби на пресуду суду којом нису одређене мере заштите од насиља у породици и подаци о одлуци донетој по жалби;

13) податке о продужењу и престанку мере заштите од насиља у породици.

Надлежни центар за социјални рад води евиденцију о пријављеним случајевима насиља у породици, свим предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и примени индивидуалних планова заштите и подршке жртви.

Евиденција центра за социјални рад садржи:

1) податке о пријављеним случајевима насиља у породици (ко пријављује догађај, учесници догађаја, датум, време, место, врсте насиља, околности случаја, и др.);

2) личне податке о пријављеном могућем учиниоцу (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са лицем према којем је извршено насиље и др.) и специфична својства пријављеног лица релевантна за процену ситуације;

3) личне податке о лицу према којем је извршено насиље (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.) и специфична својства лица према којем је извршено насиље релевантна за процену ситуације;

4) личне податке других чланова породице према којима је извршено насиље или који су сведочили/били присутни насиљу у породици (име, презиме, јединствени матични број грађана, пол, године старости, адреса пребивалишта или боравишта, тип везе/односа са пријављеним могућим учиниоцем насиља и др.);

5) податке о раније предузетим мерама и услугама из надлежности центра за социјални рад и раније одређеним хитним мерама и мерама заштите од насиља у породици;

6) податке о индивидуалном плану заштите и подршке за све идентификоване жртве насиља у породици;

7) податке о планираним мерама заштите за све идентификоване жртве насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;

8) податке о планираним мерама подршке за све идентификоване жртви насиља у породици, податке о извршиоцима конкретних мера, роковима за њихово предузимање и трајање мера;

9) податке о плану праћења и начину процене делотворности планираних и предузетих мера.

Евиденције полицијских управа, основних судова, основних јавних тужилаштава и центара за социјални рад воде се у електронском облику и чине Централну евиденцију о случајевима насиља у породици (у даљем тексту: Централна евиденција), коју води Републичко јавно тужилаштво.

Подаци могу да се унесу у Централну евиденцију само уз коришћење одговарајућих заштићених приступних шифри."

Образложење

Новим чланом 31. употпуњена је евиденција надлежних државних органа и институција подацима који нису предвиђени у предложеном члану.

АМАНДМАН XIX

на члан 35.

Став 1. мења се и гласи: "Лице које прекрши хитну меру, која му је изречена или продужена или меру заштите од насиља у породици која му је одређена, казниће се сходно члану 194. тачка 5. Кривичног законика."

После става 2. додаје се став 3. који гласи: "Новчаном казном од 50.000,00-100.000,00 динара казниће се одговорна лица у државном и другом органу, организацији и установи ако благовремено не организују специјализовану обуку за своје службенике (члан 7. 8. и 9. Закона), не именују лица за везу (члан 23. Закона), ако не именују представнике у Групу за координацију и сарадњу (члан 25. Закона), ако не одржавају састанке Групе за координацију и сарадњу у роковима предвиђеним чланом 24. став 3. Закона, ако не изрекну хитну меру у процесу спречавања насиља у породици када постоје услови за њихово изрицање, ако не воде евиденцију података о случајевима насиља у породици."

Образложење

Ставом 1. овог члана предвиђена је прекршајна казна затвора до 60 дана за лице које прекрши хитну меру која му је изречена или продужена. Став је у супротности са чланом 194. тачка 5. Кривичног законика којим се лице које прекрши мере заштите од насиља у породици које му је суд одредио, казниће се затвором од 3 месеца до 3 године и новчаном казном, што је знатно строжија казна од предвиђене овим законом.

Новим ставом 3. предвиђене се новчане казне за одговорна лица у државним органима и установама ако не организују обуке кадрова, не формирају Координациона тела, не одржавају састанке истих најмање једном у 15 дана, или ако се не изрекне хитна мера, а за то су испуњени сви услови.

АМАНДМАН XX

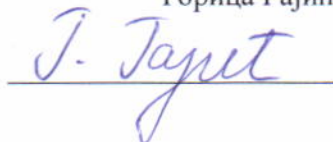
Додаје се нови члна 35а који гласи: "Сматраће се да је учинио тежу повреду радне обавезе ко не поступи у складу са одредбама овог закона. Дисциплински поступци водиће се у складу са правилницима о раду сваког државног органа и организације која има надлежност за поступање у складу са овим законом."

Образложење

Прелогом закона предвиђена је прекршајна казна у члану 35 само за „одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2)“. Имајући у виду да овај закон уређује читав низ поступака државних органа (нпр.обавезу именовања и специјализоване обуке стручњака, обавезу одржавања састанака за разматрање свих пријављених случајева насиља у породици, обавезу израде индивидуалног плана заштите, обавезу вођења евиденције и уноса података у електронску централну евиденцију, и слично), без чијег спровођења није могућа примена Закона, мишљења смо да је нужно да се посебним чланом регулише питање дисциплинске одговорности, тако да се непоступање у складу са одредбама овог Закона сматра тежом повредом радне обавезе. Без овакве одредбе, Закон нема обавезујућу снагу (већина организацијских мера о сарадњи већ постоји о Општем и посебним протоколима о поступању надлежних служби, али се ове мере актуелно не примењују и нема никакве последице за то).

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Горица Гајић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине -
Зелена странка
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		16

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У члану 4. став 1. тачка 7) Предлога закона о спречавању насиља у породици реч: "полно" замењује се речју: "сексуално".

Образложење

Амандман је у складу са Амандманом који смо поднели на Предлог закона о изменама допунама Кривичног законика.

Сматрамо да је адекватније употребљавати реч "сексуално" а не "полно" узнемиравање. Језички гледано, реч полно и реч сексуално не значе исто. Реч полно указује на то да дело чини припадник једног пола у односу на особу другог пола. Реч сексуално означава да се ради о одређеним понашањима сексуалне природе (нуђење или тражење свих облика сексуалних односа, додиривање по интимним деловима тела, јавно приказивање интимних делователа, слање сексуално увредљивих порука) које може да чини и припадник/ца једног пола према припаднику/ци истог или другог пола. Образложење предлагача за употребу појма "полно" је у чињеници да је сексуално страна реч и да се глава ових кривичних дела зове "Кривична дела против полних слобода". Неспорно је да је сексуално страна реч која се већ дуго користи у српском језику. Али, ако се погледа историјски, више од половине речи у српском језику су страног порекла. Ако би доследно пратили тај аргумент онда ни речи као што су фотографисање, емитовање, фалсификовање не би требале да се налазе у Кривичном законнику.

Подсећамо да је Република Србија у периоду од 2002. до 2005. године у Кривичном законнику имала прописано кривично дело које се звало сексуално узнемиравање. Такође је Законом о потврђивању Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици члан 40. преведен као "сексуално узнемиравање". На исти начин је ово дело предвиђено у великом броју закона,

стратегија и акционих планова донетих у Србији: Закон о раду, Закон о забрани дискриминације, Закон о равноправности полова, Закон о оглашавању, Закон о потврђивању ревидиране Европске социјалне повеље, Националној стратегији за превенцију и заштиту деце од насиља (2008-2013), Националној стратегији за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици и у партнерским односима (2011-2015), Стратегијом превенције и заштите од дискриминације (2013-2018), Националној стратегији за родну равноправност (2016-2020), Општим и посебним протоколима за заштиту жена и деце жртава насиља, као и у преводима пресуда Европског суда за људска права (нпр. пресуда Кристин Гудвин против Уједињеног Краљевства).

А М А Н Д М А Н II

У члану 16. Предлога закона, после става 5. додају се нови ст. 6, 7. и 8. који гласе:

"Уколико је изречена мера привременог удаљења из стана, у наређењу се констатује да су од лица коме се изриче мера узети кључеви од стана који ће бити враћени након истека мере, да је лицу омогућено да узме своје личне ствари и да је лице обавештено о могућностима привременог смештаја уколико нема где да борави током трајања мере.

Уколико лице коме је изречена мера привременог удаљења из стана одбија да преда кључеве од стана, то ће се сматрати кршењем мере из чл. 35. став 1. овог закона.

Надлежни полицијски службеник је дужан да о изреченој мери одмах обавести жртву насиља, омогући јој да добије копију наређења и предочи јој број телефона на који ће моћи да без одлагања пријави свако кршење мере од стране лица коме је хитна мера изречена."

Досадашњи став 6. постаје став 9.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је члан 16. од суштинске важности за примену Предлога закона али га је предлагач оставио недореченог и није предвидео решење за ситуације са којима ће се суочавати специјализовани полицијски службеник

Предлог новог става 6. настао је из потребе да се детаљније пропише процедура код изрицања мере удаљења из стана, у којој је наглашено да је специјализовани полицијски службеник дужан да лицу у односу на кога је мера изречена узме кључеве од стана, омогући му да узме своје личне ствари и предочи му могућности јефтиног смештаја.

Предлог за нови став 7. регулише ситуацију која може да се јави у пракси да лице коме је изречена мера удаљења из стана одбија да преда кључеве.

Предлог за нови став 8. је настао из потребе да се избегне свака вероватноћа да могући учинилац настави да чини насиље, јер ако жртва није обавештена о мери, на који начин ће обавестити надлежне органе о кршењу изречене мере!

А М А Н Д М А Н ІІІ

У члану 20. Предлога закона, став 4. брише се

О б р а з л о ж е њ е

Став 4. члана 20. Предлога закона је преузет из Породичног закона, али таква одредба неће имати своју примену по овом закону због тога што ће се хитне мере издавати у ситуацијама у којима није одређено задржавање или притвор.

А М А Н Д М А Н ІV

У члану 31. став 1. Предлога закона након речи: "Надлежна полицијска управа води евиденције о пријављеним случајевима насиља у породици" додаје се запета и речи: "о свим предузетим мерама из надлежности полиције", а преостали део става остаје исти.

У последњем ставу члана 31. број: "пет" замењује се бројем: "20".

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да проширивање садржаја евиденције надлежне полицијске управе са подацима о свим предузетим мерама из надлежности полиције доприноси у свим наредним проценама ситуације коју врши надлежни полицијски службеник, а нарочито приликом утврђивања непосредне опасности од понављања насиља.

Такође, сматрамо да је предложени рок за чување података у евиденцијама и у Централној евиденцији од пет година прекратак, имајући у виду искуства са трајањем насиља у породици, те за чување ових података предлагемо рок од 20 година.

А М А Н Д М А Н V

У члану 34. став 2. после речи: "закона" додају се речи: "као и представник репрезентативног удружења чија се делатност заснива на сузбијању насиља у породици".

О б р а з л о ж е њ е

Савет, као радно тело Владе надлежно за праћење примене Закона и побољшање координираног и делотворног деловања у спречавању насиља у породици, може само побољшати свој рад проширењем састава са представником репрезентативног удружења чија се делатност заснива на сузбијању насиља у породици.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 35. став 1. Предлога закона после речи: "продужена" ставља се тачка, а остатак текста се брише.

О б р а з л о ж е њ е

Мера заштите од насиља у породици предвиђена је Породичним законом, а чланом 194. Кривичног законика инкриминисано је кршење мера заштите од насиља у породици. Предлогом закона о заштити од насиља у породици предвиђено је да се кршење мера заштите санкционише као прекршај, за који се може изрећи казна затвора до 60 дана.

Амандман предлажемо будући да сматрамо да се увођењем прекршајне одговорности не може ефикасније реаговати у случају кршења мера заштите од насиља у породици јер ново решење предвиђа изрицање казне затвора до 60 дана, док је према Кривичном законiku запређена оштрија казна од три месеца до три године, што је по нашем мишљењу примереније.

Поред тога, предложено решење могло би да доводи до до конфузије међу судијама по питању тога по ком закону суде – по предложеном закону или по Породичном!

Решење које заступамо спроведено је и у Амандману који предлажемо на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 38. Предлога закона речи: "1. јуна 2017. године" замењују се речима: "1. марта 2017. године"

О б р а з л о ж е њ е

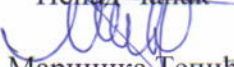
Имајући у виду да је насиље у породици широко распрострањена појава у Србији која доводи да негативних физичких, психолошких, социјалних и финансијских последица по жене, децу, породицу и друштвену заједницу неопходно је да примена овог закона отпочне што пре.

По "хитном поступку" потребно је у свим надлежним органима изградити, оспособити и унапредити капацитете неопходне за примену овог закона, како у погледу погледу обуке и специјализације носилаца правосудних функција и полицијских службеника, тако и у примени предвиђеног посебног поступка и успостављања јединствене евиденције података о случајевима насиља у породици.

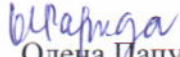
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

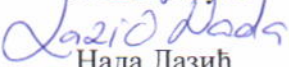
Ненад Чанак

Мариника Тепић

Олена Папуга

Нада Лазић

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

955

Орг.јед.	Број	Прилог	Бројности
01	560-2675		

16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

Лига социјалдемократе Војводине -

Зелена странка

15. новембар 2016. године

Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о спречавању насиља у породици подносимо следећи амандман:

АМАНДМАН

У члану 3. став 3. Предлога закона о спречавању насиља у породици, после речи: "хранитељ" ставља се запета и додају се речи: "штићеник или старатељ".

Образложење

Важећа одредба члана 197. Породичног закона која се односи на насиље у породици гласи:

"Насиље у породици, у смислу овог закона, јесте понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице.

Члановима породице у смислу става 1. овог члана сматрају се: 1. супружници или бивши супружници; 2. деца, родитељи и остали крвни сродници, те лица у тазбинском или адоптивном сродству, односно лица која везује хранитељство; 3. лица која живе или су живела у истом породичном домаћинству; 4. ванбрачни партнери или бивши ванбрачни партнери; 5. лица која су међусобно била или су још увек у емотивној сексуалној вези, односно имају заједничко дете или је дете на путу да буде рођено, иако никада нису живели у заједничком домаћинству."

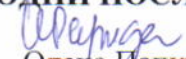
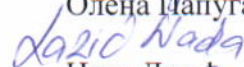
Породични закон у ставу 3. члана 197. у набрајању лица која уживају посебну заштиту од породичног насиља није изричито предвидео да се и старац и штићеник налазе међу лицима која уживају ову посебну породичноправну заштиту. Питање је зашто су изостављени из одредбе? Можда зато што старалац и штићеник не морају да живе у истом домаћинству? Наиме, штићеник нема право да живи са својим старацем, чак ни када се ради о малолетном детету које се налази под старатељством, за разлику од малолетне деце о којој се родитељи старају, јер дете има право да живи са својим родитељима, уколико то право није ограничено судском одлуком ради заштите најбољег интереса детета. Да ли је законодавац сматрао да старалац и

штићеник не треба да уживају ову заштиту уколико не живе или нису живела у истом домаћинству, јер ако живе или су живела у истом породичном домаћинству обухваћени су ставом 3. тачка 3. члана 197. Породичног закона или се имало у виду да се за стараоца најчешће тј. првенствено поставља блиски сродник или брачни друг лица под стрателством, уколико на то пристане и ако интерес штићеника не налаже другачије решење па се у том смислу могу укључити у законом предвиђену дефиницију лица која ту заштиту уживају.

Међутим, ниједан од евентуалних разлога не оправдава изостављање староца и штићеника из категорије лица која уживају заштиту од насиља у породици, јер за стараоца може бити постављено лице које не улази ни у једну законом предвиђену категорију лица која уживају заштиту, а и ти односи који се тичу старатељства су врло подложни испољавању насиља, као и када се ради о осталим лицима предвиђеним Предлогом закона, па их зато треба изричито заштитити допуном ове одредбе.

У члану 3. став 3. Предлога закона о спречавању насиља у породици наглашени су усвојитељ и усвојеник, као и храњеник и хранитељ, али из изнетих разлога сматрамо да је потребно посебно навести и штићеника и староца.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Олења Папуга

Нада Лазич

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	560-2675		16

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

Наслов изнад члана 36. мења се и гласи:

„Рок за доношење Националне стратегије и подзаконских аката“.

Члан 36. мења се и гласи:

„Влада ће у року од 12 месеци од дана ступања на снагу овог закона донет Националну стратегију за спречавање насиља у породици.

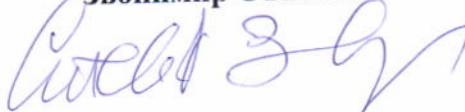
Подзаконски прописи предвиђени овим законом донеће се у року од три месеца од ступања овог закона на снагу, изузев акта које доносе групе за координацију и сарадњу који ће се донети у року од 30 дана од дана њиховог образовања.“

Образложење

Амандманом се предлаже рок у којем Влада треба да усвоји Националну стратегију за спречавање насиља у породици а у складу са амандманом на члан 6. Којим се предлаже доношење националне стратегије као стратешког, кровног документа којим ће се утврдити програми и мере заштите од свих облика насиља у породици.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Звонимир СТЕВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-26	75	16

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 6 . став 2. мења се и гласи:

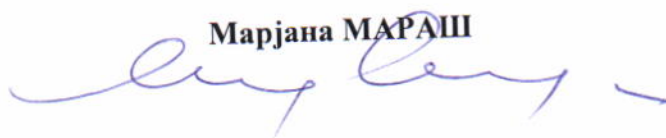
"Поред надлежних државних органа и центара за социјални рад, у спречавању насиља у породици, преко давања помоћи и обавештавања о насиљу, као и пружању подршке жртвама насиља учествују и друге установе у области дејче, социјалне заштите, образовања, васпитања и здравства (у даљем тексту: државни органи и установе надлежне за примену овог закона), као и тела за родну равноправност на нивоу локалних самоуправа "

Образложење

Допуна става 2. члана 6. односи се на то да поред надлежних државних органа и центара за социјални рад као и других установа у спречавању насиља у породици , преко давања помоћи и обавештавања о насиљу, у пружању подршке жртвама насиља поред других установа у области социјалне заштите, образовања, васпитања и здравства учествују и тела за родну равноправност на нивоу локалних самоуправа. Овај амандман се предлаже из разлога што су тела за родну равноправност образована на нивоу локалних самоуправа годинама активни промотери у борби против насиља у породици, баве се превенцијом, спречавањем и сузбијањем насиља у породици и заштитом жртава насиља.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Марјана МАРАШ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог
01	500-2675/16	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
-Председнику-

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

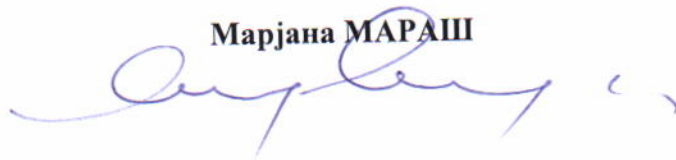
У члану 11. после речи: „ и другу подршку ради њеног опоравка, “, додаје се реч „економског, “.

Образложење

Чланом 11. регулисано је да су државни органи и установе који су надлежни за примену овог Закона дужни да брзо, делотворно и координисано спречавају насиље у породици и вршење кривичних дела одређених овим Законом и да пруже жртви заштиту, правну помоћ и психосоцијалну и другу подршку ради њеног опоравка, оснаживања и осамостаљивања. Поднетим амандманом ставља се акценат на економско оснаживање жртве насиља, како би се довољно опоравила и могла да изађе из зачараног круга насиља, односно потпуно се осамостали и самостално настави живот, без страха да ће због економске зависности морати да се врати насилнику.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Марјана МАРАШ

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1000
/16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносимо следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 6. Предлога закона после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„У циљу спречавања насиља у породици Влада доноси **Националну стратегију за спречавање насиља у породици**, као средњорочни плански документ којим се утврђују програми, мере и субјекти примарне превенције и спречавања насиља у породици.“

Постојећи став 2. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Спречавање насиља у породици, пружање подршке жртвама насиља и укључивање јавности, обезбеђује се и путем обавезних програма примарне превенције кроз законом и Стратегијом предвиђене облике едукације у предшколским и школским програмима, кроз промоцију менталног здравља и друштвене бриге о породици без насиља, кроз здравствене и социјалне програме и пружање психолошке и економске подршке породици.

У спровођењу програма и активности из ст. 2. и 3. овог члана, поред државних органа и центара за социјални рад, обавезне су да учествују и установе дејче и социјалне заштите, образовања и васпитања, здравствене установе, тела за родну равноправност и остали органи институције и установе надлежне за спровођење овог закона.“

Постојећи став 3. који постаје став 4. мења се и гласи:

„Подршку жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом могу да пруже и друга правна и физичка лица и удружења, која имају обавезу да надлежним државним органима пруже све расположиве информације о сумњи на насиље, почињеном насиљу и жртвама насиља у циљу ефикаснијег спречавања насиља и последица насиља.“

О б р а з л о ж е њ е

Како насиље у породици постаје све озбиљнији друштвени проблем са психолошким, социјалним, здравственим, правним и економским последицама по жртве, читаву породицу и друштво у целини, то држава мора овом проблему да посвети озбиљну, организовану и континуирану пажњу. Сада се углавном сагледавају и лече последице породичног насиља у којима су жртве деца, жене, мушкарци. А ако нема здраве породице, нема ни здравог друштва. Зато је неопходна и хитна превенција насиља у породици, које је на жалост често модел понашања и иницијална каписла за све друге облике насиља и криминалног понашања (вршњачко насиље, асоцијални облици понашања, болести зависности, криминал).

Свакодневно суочавање са породичним насиљем чији најбруталнији примери пуне насловне стране новина опомињу нас на обавезу да као друштво томе организовано, јасно и одлучно томе станемо на пут. Први корак мора бити превенција насиља као облик који даје најбоље и најефикасније резултате. Превенција се мора спроводити обавезно од стране надлежних државних одргона и свих институција које се баве децјом и социјалном заштитом, образовањем, здрављем, бригом о породици.

Амандманом зато предлажемо превенцију насиља као законску обавезу.

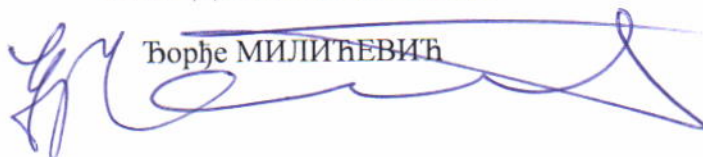
Такође, да би се насиље смањило и спречило неопходан је стратешки плански документ који ће обезбедити интегративни приступ у планирању мера и активности за примарну превенцију и спречавање насиља у породици.

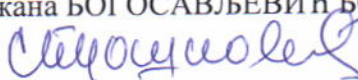
Стратегију би за период од пет година доносила Влада а у доношењу би учествовала надлежна министарства, стручна јавност, академска заједница, невладин сектор. Тако би се обезбедила широка подршка и још шири простор за мере и активности превенције и санације породичног насиља.

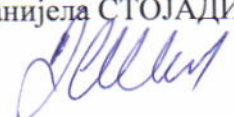
У овај стратешки документ се могу интегрисати и циљеви из раније доношених стратегија, Националне стратегије за сузбијање и спречавање насиља над женама у породици и у партнерским односима (2011) и Националне стратегије за побољшање положаја жена и унапређивање родне равноправности (2009).

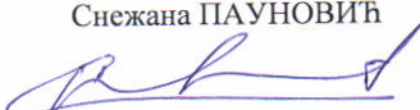
Такође, амандманом се прецизира обавеза осталих правних и физичких лица да државним органима и институцијама пруже увид у документацију којом располажу а која се односи на жртве насиља, починиоце или сумњу да насиље постоји. Сматрамо да је ради ефикасне борбе против насиља у породици неопходна сарадња државних органа и невладиног сектора који такође има важну улогу у сузбијању насиља.

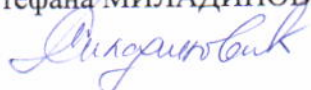
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

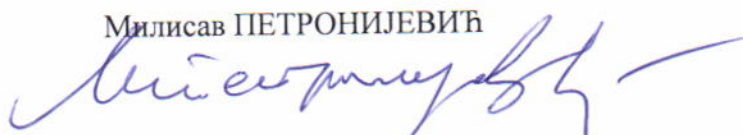

Борђе МИЛИЋЕВИЋ

Проф.др Снежана БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ

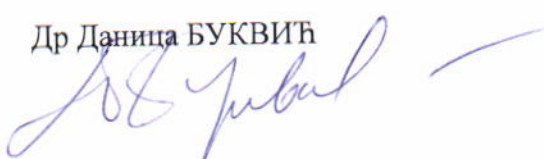
Др Данијела СТОЈАДИНОВИЋ

Снежана ПАУНОВИЋ

Стефана МИЛАДИНОВИЋ

Милисав ПЕТРОНИЈЕВИЋ

Др Весна ИВКОВИЋ

Др Даница БУКВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-26	75	16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи:

АМАНДМАН

У члану 35. Предлога после става 2. додају се нови ставови 3. и 4. који гласе:

„Новчаном казном од 30.000 динара до 150.000 динара казниће се за прекршај:

1) надлежни полицијски службеници и јавни тужиоци, заменици јавних тужилаца и судије који примењују овај закон, а који без оправданог разлога не заврше специјализовану обуку према програму који донесе Правосудна академија из чл. 27. овог закона;

2) надлежни полицијски службеник који не донесе решење о хитној мери учиниоцу насиља а после процене ризика је установио непосредну опасност од насиља у породици (чл. 16. ст. 1. у вези чл. 14. ст. 1.);

3) основни јавни тужилац који не поднесе суду предлог да се хитна мера продужи из чл. 17. ст. 2. овог закона;

4) Судија Основног суда који не донесе решење о предлогу за продужење хитне мере из чл. 18. ст. 3. овог закона;

5) лице одређено за везу која не испуњавају обавезе из чл. 23. ст. 3. овог закона;

6) члан групе за координацију који поступа супротно од обавеза из чл. 24. и чл. 30. овог закона;

7) руководиоци органа из реда заменика основног јавног тужиоца који су завршили специјализовану обуку и надлежних полицијских службеника и запослених у центрима за социјални рад који раде на случајевима насиља у породици, а који не именују чланове групе за координацију и сарадњу (чл. 25. ст. 2.);

8) начелници полицијских управа, основни јавни тужиоци, председници основних судова, руководиоци центара за социјални рад који не устроје или не воде евиденције на начин регулисан чланом 31. овог закона.

Новчаном казном од 50.000 динара до 2.000.000 динара казниће се за прекршај државни органи и установе надлежни за примену овог закона који не испуне дужност из чл. 28. овог закона.“

Став 3. постаје став 5.

Образложење

У чл. 35. Предлога закона о спречавању насиља у породици предвиђено је кажњавање само за изостанак пријављивања сваког сазнања о насиљу, а није предвиђена било каква санкција за непримењивање осталих мера, дужности и обавеза из овог закона. Без нормирања казни сходном применом Закона о прекршајима за руководиоце државних органа и установа као и саме државне органе и установе, предложени закон би изгубио смисао јер не би имао запрећену казну за повреде обавеза и дужности и свео би се на препоруке. Императивне одредбе овог закона морају имати заштиту империума у виду адекватних санкција за њихово непоштовање.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1000

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		

16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст
(„Службени гласник Републике Србије“ 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О
СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 20. Предлога закона став 4. брише се.

Образложење

Притвор се не може доводити у везу са хитном мером јер се хитна мера не изриче уместо или након притвора, када постоји основ за лишавање слободе. Хитна мера је превасходно превентивне природе и изриче се када не постоји могућност нити законски услови за лишење слободе учиниоца насиља.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

10⁰⁰

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2075		

1/16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 19. Предлога закона став 1. мења се и гласи:

„Основни јавни тужилац и лице коме је изречена хитна мера могу против решења основног суда поднети жалбу Вишем суду у року од три дана од дана пријема решења, а преко Основног суда који је донео решење.“

Образложење

Процесно правно је неприхватљиво да жалбу против решења Основног суда који је одлучио о предлогу за продужење хитне мере подноси Виши јавни тужилац. Жалбу може поднети искључиво предлагач продужења хитне мере а то је Основни јавни тужилац уколико је његов предлог одбијен. Виши тужилац није странка у поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560-2675		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 18. Предлога закона после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Решење из става 3. овог члана доставља се основном јавном тужиоцу који је поднео предлог за продужење хитне мере, лицу коме је хитна мера изречена, центру за социјални рад и групи за координацију и сарадњу.“

О б р а з л о ж е њ е

Чланом 18. Предлога закона о спречавању насиља у породици није регулисано коме се доставља решење којим се одлучује о предлогу основног јавног тужиоца за продужење хитне мере. С обзиром да је чланом 16. овог Предлога закона регулисано да се наређење надлежног полицијског службеника доставља основном јавном тужиоцу на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, центру за социјални рад и групи са координацију и сарадњу, истим државним органима, установи и лицу према коме је поднет предлог за продужење хитне мере треба доставити решење основног суда којим је одлучено о предлогу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	560-267	10	16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 16. Предлога закона врше се следеће измене:

Став 4. мења се и гласи:

„Наређење садржи: назив органа који је донео наређење, податке о лицу коме се изриче хитна мера, податке о лицу које је жртва насиља, врсту хитне мере која се изриче и њено трајање, дан и час изрицања хитне мере, упозорење лицу коме је изречена хитна мера о последицама непоступања по истој мери и обавезу лица коме је изречена хитна мера да се по њеном истеку јави надлежном полицијском службенику који је ту хитну меру изрекао.“

Став 6. мења се и гласи:

„Надлежни полицијски службеник доставља наређење, одмах после њеног уручења, основном јавном тужиоцу на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, центру за социјални рад, групи за координацију и сарадњу и жртви насиља.“

Образложење

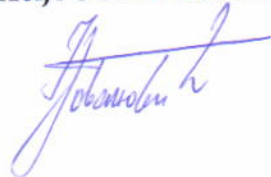
Наређење о изреченој хитној мери учиниоцу који је доведен у полицијску станицу (чл. 14. ст. 1.) поред података садржаних у ставу 4. члана 16. Предлога закона, мора да садржи и податке о лицу које је жртва насиља као и упозорење лицу коме је изречена хитна мера о последицама непоступања по истој мери. Без личних података о жртви насиља одн. њеном имену и презимену и адреси пребивалишта одн. боравишта, наређење би било непотпуно јер је жртва насиља

лице на које се односи хитна мера и због кога је хитна мера донета. Зато је неопходно потребно да се у наређењу наведу основни лични подаци о жртви насиља. Поред тога, упозорење лицу коме је изречена хитна мера о последицама непоступања по истој мери, доприноси превенцији од насиља у породици па самим тим и превенцији од непосредне опасности од насиља у породици. Упозорење лицу коме је изречена хитна мера да због непоступања по истој мери трпи последице предвиђене овим законом, на делотворан начин може утицати на то лице да се убудуће уздржи од аката насиља у породици. Због тога упозорење наведено у наређењу има смисао и циљ па га треба посматрати као допринос бржој, благовременој и делотворној заштити и подршци жртвама насиља у породици (чл. 2.).

Наређење којим се изриче хитна мера мора, поред достављања основном јавном тужиоцу на чијем подручју се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, центру за социјални рад, групи за координацију и сарадњу, бити достављено и жртви насиља. Ово нарочито из разлога што се на тај начин доприноси да се жртва насиља смири, да се смањи степен и интензитет њеног страха од учиниоца насиља и на тај начин што пре започне опоравак и психосоцијална стабилизација жртве насиља.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	500-2675		16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст
(„Службени гласник Републике Србије“ 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О
СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 12. став 4. мења се и гласи:

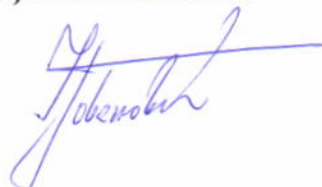
„Препознавање може да произиђе из проучавања пријаве коју је било коме
поднела жртва насиља, уочавањем трагова физичког или другог насиља на
жртви и других околности које указују на постојање насиља у породици или
непосредној опасности од њега.“

Образложење

Одредбом члана 12. став 4. предложеног закона регулисано је да
препознавање насиља у породици или непосредној опасности од њега у оквиру
редовних послова надлежних државних органа и центара за социјални рад (чл. 7 –
10), може да произиђе из проучавања пријаве коју је било коме поднела жртва
насиља или из уочавања трагова физичког или другог насиља на жртви. То значи
да се препознавање ограничава само на две могућности: проучавањем пријаве
насиља и уочавањем трагова насиља на жртви. Имајући у виду да је насиље у
породици друштвени феномен који се мора далеко шире сгледавати и стручно
опсервирати, неопходно је да се препознавање насиља веже и за све друге
околности које се појаве у оквиру редовних послова надлежних државних органа и
центара за социјални рад а које као такве указују на постојање насиља у породици
или непосредној опасности од њега. Ово се нарочито односи на Центре за
социјални рад који у оквиру својих редовних послова долазе до сазнања за
околности које прате живот учинилаца насиља и које као такве указују на
постојање насиља или непосредну опасност од њега.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
15. новембар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	560	267	16

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст
(„Службени гласник Републике Србије“ 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О
СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ**, подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 13. Предлога закона став 1. мења се и гласи:

„Полицијски службеници дужни су да одмах обавесте надлежног полицијског службеника о сваком насиљу у породици или непосредној опасности од њега, без обзира како су за то сазнали, да надлежног полицијског службеника упознају о свим сазнањима и околностима до којих су дошли у вези насиља или непосредне опасности од насиља, да надлежном полицијском службенику предложе довођење и да на захтев надлежног полицијског службеника доведу могућег учиниоца у полицијску станицу, ради вођења поступка.“

Образложење

Одредбом чл. 13. ст. 1. предложеног закона, између осталог регулисано је да полицијски службеници имају право да **сами** или на захтев надлежног полицијског службеника доведу могућег учиниоца у полицијску станицу, ради вођења поступка. Овакво право полицијских службеника који нису специјализовани – обучени за борбу против насиља у породици и заштиту жртава насиља у породици, може се злоупотребљавати, имати за последицу волонтаризам, нестручност, погрешне процене, а што све заједно може узроковати проблеме у вођењу поступка. У таквим ситуацијама је логично могуће да се појави као неосновано довођење могућег учиниоца насиља или да је погрешно идентификовано лице као могући насилник. С обзиром да је у предлогу закона посебна пажња посвећена обуци за борбу против насиља, што је веома значајно за остварење циља Закона о спречавању насиља у породици, неопходно је избећи све могуће грешке и ризике у процени постојања

насиља или непосредне опасности од истог па је зато неопходно да се права свих других учесника у таквом процесу ограниче правима, овлашћењима и обавезама специјализованих одн. у конкретном случају надлежних полицијских службеника. С друге стране, обавеза полицијских службеника који нису специјализовани, да надлежном полицијском службенику пруже све податке и сазнања и укажу на све околности до којих су дошли у вези обавештења о насиљу и њихово право да предложи довођење могућег учиниоца насиља, у значајној мери доприноси да надлежни полицијски службеник у том смислу донесе правилну одлуку одн. изда захтев за довођење могућег учиниоца насиља.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

1045
16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
ЛДП-СДА Санџака
15. новембар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	500-2675		16

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕДСЕДНИЦИ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандмане на **Предлог закона о спречавању насиља у породици** који гласе:

АМАНДМАН I

Члан 15. мења се и гласи:

Ризик од понављања насиља се процењује на основу свих доступних информација о пријављеном догађају.

Процену ризика је потребно обавити што пре након пријема пријаве о догађају насиља у породици и потребно ју је обавити након сваке нове пријаве насиља у породици. Сваки државни орган у коме се именују особе које су специјализоване за поступање у случајевима насиља у породици, дужни су да процене ризик у складу са Општим и посебним протоколима за поступање.

При процени ризика нарочито се води рачуна о томе да ли је могући учинилац раније или непосредно пре процене ризика учинио насиље у породици и да ли је спреман да га понови, да ли је претио убиством или самоубиством, поседује ли оружје, да ли је ментално болестан или злоупотребљава психоактивне супстанце, да ли постоји сукоб око старатељства над дететом или око начина одржавања личних односа детета и родитеља који је могући учинилац, да ли је могућем учиниоцу изречена хитна мера или одређена мера заштите од насиља у породици, да ли жртва доживљава страх и како она процењује ризик од насиља.

Надлежни полицијски службеник одмах доставља сва доступна обавештења о пријављеном догађају насиља у породици или сумњи на непосредну опасност од насиља и процену ризика заменику јавног тужиоца који поступа на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, и стручном раднику центра за социјални рад.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Изменом става 1 и увођењем нових ставова 2 и 3, сматрамо да је потребно прецизније дефинисати начин на који се процена ризика врши. Такође, предлагач је у садашњем ставу 2 навео да ће се при процени ризика нарочито водити рачуна о одређеним околностима, а да није навео шта су околности пре ових које су наведене ставом 2. Такође сматрамо да је специјализовани полицијски службеник дужан да о свим прикупљеним информацијама о догађају одмах проследи специјализованом јавном тужиоцу и стручном раднику органа старатељства, те је сходно томе предложена измена постојећег става 3.

АМАНДМАН 2

После члана 16. додаје се нови члан 16а који гласи:

У случају да надлежни полицијски службеник одлучи да нема основа за изрицање наредбе о хитној мери, дужан је да о својој одлуци обавести заменика јавног тужиоца, стручног радника центра за социјални рад који поступају на подручју на коме се налази пребивалиште, односно боравиште жртве, групу за координацију и сарадњу, могућег учиниоца и жртву.

Уколико надлежни полицијски службеник не изрекне хитну меру, заменик јавног тужиоца може да му нареди да након прикупљања додатних обавештења и доказа, поново процени ризик и размотри да ли су испуњени услови за изрицање хитне мере.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сматрамо да је предлагач пропустио да регулише на који начин поступа полицијски службеник у ситуацији када сматра да нема основа за изрицање хитне мере, што је предмет става 1 овог члана.

Предложени став 2 даје овлашћење јавном тужиоцу, да по његовој наредби, полицијски службеник поново размотри случај.

АМАНДМАН 3

Члан 19. мења се и гласи:

Лице коме је изречена хитна мера може против решења основног суда поднети жалбу вишем суду, у року од три дана од дана пријема решења, а преко основног суда који је донео решење.

Основни суд дужан је да жалбу и све списе предмета проследи вишем суду у року од 12 часова од пријема жалбе.

О жалби одлучује веће вишег суда од троје судија, у року од три дана од дана када је примило жалбу од основног суда.

Виши суд може одбити жалбу и потврдити решење основног суда или усвојити жалбу и преиначити решење основног суда. Он не може укинути решење основног суда и предмет вратити основном суду на поновно поступање.

Жалба не одлаже извршење решења основног суда.

На поступак одлучивања о продужавању хитне мере сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак, ако овим законом није другачије одређено.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не видимо разлог због чега је предлагач дао Вишем јавном тужиоцу могућност да се жали на одлуку суда о продужењу хитне мере коју је тражио основни јавни тужилац. Ставом 6 је прописан цео поступак за продужење хитне мере који поступак више личи на ванпарнични него на парнични поступак. Нема рочишта, уручења, одлука се доноси само на основу предлога и доказа уз предлог, и уколико би предложено решење остало, сматрамо да ће довести до многих проблема у пракси.

АМАНДМАН 4

У члану 35. став 1 мења се и гласи:

Казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај лице које прекрши хитну меру која му је изречена или продужена.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Усвајање овакве законодавне измене довело би до озбиљног нарушавања достигнутог нивоа права жртава на заштиту, али и до слања погрешне поруке онима који крше мере заштите (које им је суд изрекао по Породичном закону) – да ће их држава од сада блаже кажњавати. Мере заштите од насиља у породици доноси суд (у складу са одредбама Породичног закона), на период до годину дана, након спровођења доказног поступка и саслушања странака. За разлику од тога, хитне мере заштите доноси надлежни полицијски службеник на 48 сати, а продужавају се на предлог тужиоца, од стране суда, на 30 дана, без одржавања рочишта и без саслушања странака. Неприхватљиво је да мере заштите буду санкционисане истом прекршајном санкцијом као хитне мере које ће трајати само месец дана. Кршење мера заштите изречених у складу са Породичним законом сада је кривично дело, за које апсолутна застарелост наступа након 6 година. Уколико би се кршење мера заштите сматрало прекршајем, застарелост прекршајног гоњења би наступила након две године. Министарство правде није доставило статистичке податке којима би показало како је кривично гоњење за кршење мере заштите неделотворно, а како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици делотворнији. Искуство цивилног сектора показује како су прекршајни поступци са елементима насиља у породици углавном застаревали. Сматрамо да би настала ненадокнадива штета када би након 11 година примене става 5. члана 194. Кривичног законика, он сада био брисан.

АМАНДМАН 5

После члана 35. додаје се нови члан 35а који гласи:

Члан 35а Дисциплинска одговорност

Сматраће се да је учинио тежу повреду радне обавезе ко не поступи у складу са одредбама овог закона.

Дисциплински поступци водиће се у складу са правилницима о раду сваког државног органа и организације која има надлежност за поступање у складу са овим законом.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предлогом закона предвиђена је прекршајна казна у члану 35. само за „одговорно лице у државном и другом органу, организацији и установи које полицији или јавном тужиоцу неодложно не пријави свако сазнање о насиљу у породици или непосредној опасности од њега (члан 12. став 2)“. Имајући у виду да овај закон уређује читав низ поступака државних органа (нпр. обавезу именовања и специјализоване обуке стручњака, обавезу одржавања састанака за разматрање свих пријављених случајева насиља у породици, обавезу израде индивидуалног плана заштите, обавезу вођења евиденције и уноса података у електронску централну евиденцију, и слично), без чијег спровођења није могућа примена Закона, нужно је да се посебним чланом регулише питање дисциплинске одговорности, тако да се непоступање у складу са одредбама овог Закона сматра тежом повредом радне обавезе. Без овакве одредбе, Закон нема обавезујућу снагу (већина организацијских мера о сарадњи већ постоји у Општем и посебним протоколима о поступању надлежних служби, али се ове мере актуелно не примењују и нема никакве последице за то).

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Чедомир Јовановић

Енис Имамовић

Наташа Мићић

др Жарко Кораћ

Ненад Милић

Бајро Гегин